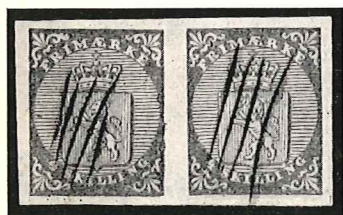

nft

Priser forgår, men kvalitet består

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3,
Stockholm C.
Telf. 11 05 99 11 41 50

Gjør som vi - kjøp kvalitet!

I årenes løp har vi gjentagne ganger **oppfordret våre kunder til å la kvaliteten spille en mer og mer dominerende rolle**. Utviklingen har gitt oss fullstendig rett i at dette ikke bare var ønskelig, men i høyeste grad verd å legge merke til.

Ser man på forholdene i dag oppdager man straks at det praktisk talt ikke finnes noen prisgrense oppad for merker i luksus-, prakt- eller meget høy kvalitet. Slike merker oppnår mangedoble katalognoteringer, **og det er all grunn til å anta at denne utviklingen vil fortsette**, og at det blir færre og færre riktig vakre merker å finne. Den oppfatning vi så ofte har ført til torgs griper også om seg på mer og mer moderne områder.

Et merke i FH-luksusklasse har **en varig verdi**. Vi vil påstå at **priser forgår, men kvalitet består**.

Frimærkshusets vel utbygde organisasjon — en av Europas største — hilser alle **kvalitetsinteresserte** velkommen, uansett om det gjelder kjøp eller salg.

Naturligvis må vi **kjøpe** i takt med salget. Vi pleier å poengtere at vi er **meget sterkt konkurransedyktige**, at vi har **meget god likviditet** og at vi av den grunn **betaler kontant**. **Diskresjon** er for oss en **æressak**.

FRIMÄRKSHUSET AB

5

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

MAI/JUNI 1964

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktører:

F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.)

EIVIND EVENSEN

Postboks 49 . MINDE . BERGEN

Forretningsfører:

O.r.sakfører LEIV A. BRECKE

Torggt. 1 . Oslo

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmene i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 16.—.

Annual Subscription all Foreign Countries kr. 20.—.

Løssalg kr. 2,— pr. nummer:

Annonsepriser . Advertising rates (fra 1/4 1962):

Forside	kr. 150,—
1/1 side	» 175,—
1/2 »	» 100,—
1/4 »	» 60,—
1/8 »	» 35,—
1/16 »	» 25,—

Ved innrykking 6 ganger gis 10% rabatt på ovennevnte priser.

Små-annonser:

kr. 2,— pr. linje, minstepris kr. 10,—. Bare forskuddsbetalte småannonser blir tatt inn.

Opplag: 2250 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ti nummer om året. I månedene mai/juni og juli/august blir det sendt ut dobbeltnummere.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, sendes forretningsføreren

Forbundets postgironummer er: 69 268

Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon og auk-sjonene sendes redaksjonen direkte.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

FORBUNDSKLUBBENE

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB, boks 4240, Thorshov, Oslo 4,
formann Leif Ullern, Sandakervn. 10 B, Oslo 4.
Bytteleder Gustav A. Karlsen, boks 4240, Oslo 4.

BERGENS FILATELIST-KLUBB, boks 846, Bergen.
Formann Ragnar Olsen, boks 758, Bergen.
Bytteleder F. C. Svendsen, Magnus Barfotsgt. 4, Bergen.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB, Drammen.
Form. kjøpm. E. Langerud, Betzy Kjelsbergs vei 50, Drammen.
Bytteleder Søren Sjulsen, Postkontoret, Drammen.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB, Grimstad.
Formann Jac. B. Paulsen, Spedalen:
Bytteleder Th. Steen Gundersen, Grimstad.

HÅLOGALAND FILATELISTKLUBB, boks 9, Harstad.
Formann Arne Bergan, boks 9, Harstad.
Bytteleder Kristian Dreiem, Gullhauggt. 12, Harstad.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB, boks 301, Kristiansand S.
Formann Johnny E. Pedersen, Grågåsv. 14, Vågsbygd.
Bytteleder Helge Hornes, Postkontoret, Kristiansand S.

LILLEHAMMER FILATELISTKLUBB, Reichweinsgate 26, Lille-
hammer.
Formann Jørgen Sorgendal, Reichweinsgate 26, Lillehammer.
Bytteleder Ivar Odden.

MOSS FILATELISTKLUBB, Moss.
Formann Trygve Jørgensen, Lyngveien 7, Moss.
Bytteleder Ing. Leif Mürer, Torgny Segerstedtsv. 16, Jeløy.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB, Notodden.
Formann Nils O. Thvedt, Eidsvollsgt. 5, Notodden:
Bytteleder Øystein Dragland, Osc. Nissensgt. 4, Notodden:

SKIEN FILATELISTKLUBB, Skogplassene, Skien.
Formann Karsten Ramstad, Skogplassene, Skien.
Bytteleder Asbjørn Haugen, Farmannsgt. 20, Skien.

STAVANGER FILATELISTKLUBB, Bjørnstjerne Bjørnsonsgt. 20,
Stavanger.
Formann S. Evensen, Bj. Bj.gt. 20, Stavanger:
Bytteleder Jacob Schawland, Øvre Stokka, Stavanger.

ØRSTA FILATELISTKLUBB, Ørsta.
Formann kunstmålar Karl Straume, Hovdebygda p. å.
Bytteleder kjøpmann Sigurd Sveen, Ørsta.

ÅALESUND FILATELISTKLUBB, Lihauggt. 2, Ålesund.
Formann Nikolai Helseth, Keiser Wilhelmsgt. 25, Ålesund.

De respektive klubbstyrer bes skrive til
NFT's redaksjon, boks 49, Minde — Bergen, ved forand-
ringer, tilføyelser o. l. til ovenstående fortegnelse.

Nr. 5 — MAI/JUNI 1964 — 23. årgang

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Redaktører: F. C. MOLDENHAUER J.R. (ansv.) og EIVIND EVENSEN

Verdens første filatelistiske galvanos

Av D. A. Dromberg

I Finlands Postmuséum oppbevares sammen med et større antall verdifulle og sjeldne trykkmedier også to stempelklisjeer som ble brukt ved fremstillingen av de såkalte Porto Stempel-konvoluttene fra 1845. Disse 120-åringene er antagelig verdens første trykkmedier for postale verdisaker som er fremstillet på galvanoplastisk måte. Det er endog en mulighet for at de er de eldste elektrotypiklisjeer som overhodet er blitt tatt vare på.

Galvanoplastikken eller elektrotypi som den kalles når det gjelder grafiske trykkmedier, ble oppfunnet samtidig i Russland og England omkring 1838. I St. Petersburg var det dr. Jakobi som var mannen — i Liverpool Spencer. De første galvaniske avstøpningene som ble brukt til boktrykk er antagelig illustrasjonene laget av treskjæreren Adams i New York i Harpers Family Bible fra 1841—42.

Jeg har gått gjennom alle frimerkeemissjoner og helsaker, iberegnet de amerikanske postmestermerkene, som er fra 1845 eller tidligere, men jeg har ikke kunnet finne noe som er like gammelt eller eldre enn Porto Stempel-konvoluttene, som skriver seg fra galvanos. Det er derfor grunn til å anta at de finske Porto Stempel klisjéstemplene i kopper er verdens første filatelistiske galvanos — i hver fall inntil noen kan bevise noe annet.

Hva er en galvanos?

Til adskillelse fra klisjeer som felles ved stereotypi og heter stereos, kalles de klisjeer som lages på galvanoplastisk måte for galvanos eller elektros. For begge frem-

stillingsmåtene må man naturligvis ha et urstempel.

For Porto Stempel var dette urstemplet laget i stål og det finns også i Finnlands Postmuséum. Hvorfor akkurat stål vet man ikke for det hadde vært like godt og mye billigere å skjære det i tre. For å få en galvanisk avstøpning av urstemplet tar man først et avtrykk av det i voks eller et annet plastisk emne. Avtrykket eller hva man kaller matrisen, pudres deretter med et ledende stoff som f. eks. grafitt. Matrisen senkes så ned i et galvanisk bad og blir derved forsynt med et tynt lag eller skall av kopper. Skallet, som altså er en absolutt tro kopi av urstemplet, blir så fylt med flytende typemetall. Når metallet er størket planhøvles baksiden og man har fått en galvanisk klisjé eller galvanos.

Forts. side 92.

Innen norske skuespillerkretser har de noe som heter «de misnøydes klubb». Det er rett nok ingen fast sammentømret forening med årlige landsmøter og spissfindige vedtekter. Nei det er en sammenslutning av alle dem som av en eller annen grunn har hektet masken på seg den forkjærte veien — et forum for alle dem som har noe å være misfornøyd med. Der finns de forskjelligste kategorier fra den som er misfornøyd med gasjen, med sjefen, med rollene, med kollegene og enda større den gruppen som er misfornøyd med seg selv, men de fornemste og mest respekterte medlemmer er de som kort og godt er misfornøyd med alt.

Disse teatraliske betraktninger rant oss i hu som vi best stavet oss gjennom et langt leserbrev som er gjengitt annet sted i bladet. Det er tydelig at det ikke er vanskelig å finne tillitsmenn til de misnøydes klubb innen norsk filateli heller — menn som vel burde utnevnes til æresmedlemmer.

Nå er misfornøyd og misfornøyd to ting. Så merkelig det enn høres så finns det også positiv misfornøydhet. Vi tenker da på alle dem som er så misfornøyd at de bent frem vil ofre noe for å rette på det de er misfornøyd med. De som kaster jakken og bretter opp skjorteermene og legger bredsidene til. Det er dessverre ikke så mange av dem, men vi opplever dem da fra tid til annen. En slik kar er Eg Harris. Hvis vi samlet sammen alle de brev og alle de artikler han har sendt oss i årenes løp så ville det bli en hel bok. Ikke alt har vi trykket. Det er nå slik med oss alle at alt ikke er like godt. I mange tilfelle skriver vi i et øyeblikks inspirasjon om ting som ergrer eller gleder, men som når stemningen er over ikke er så genialt som vi

Junior og Tema-sider

trodde. Men også der er Eg Harris på topp. «Jeg skriver og hvis dere kan bruke det så vær så god — hvis ikke så har dere vel papirkurv». Slik taler Eg Harris.

Et annet positivt eksempel på misnøye tyder møtereferatet fra et av de siste møtene i Moss Filatelistklubb på. De hadde der diskutert tidsskrifter i sin alminnelighet og Norsk Filatelistisk Tidsskrift i særdeleshet, og da var det jo som rimelig er mange som hadde mye å utsette på bladet vårt. Den største innvendingen var at det var altfor filatelistisk og for spesialisert. Det var altfor lite for den alminnelige samler — for den som tar frimerket for et frimerke og ikke bryr seg så mye om papirkvalitet eller fargenyanser for ikke å nevne retusjer eller platenummer. Skaff oss mere stoff om frimerkene, om historien bak dem — i det hele tatt litt for Ola og Per og vesle Arne — for general- og temasamleren og for juniorene.

Det er for så vidt ikke nødvendig for oss å svare på dette. Det gjorde nemlig den forrige formannen i Mosseklubben. Han sa bl. a. at det ikke nyttet å sitte å kritisere NFT — det kom det ikke noe godt ut av. I steden burde alle som visste noe sette seg ned og skrive til bladet, og Stark gjorde rett da han sa at vi ville ta imot stoffet med glede.

Når det gjelder juniorene så henvendte vi oss til Norsk Filatelistforbunds kontaktmann for juniorarbeidet straks han var valgt med bønn om stoff for og fra juniorene. Det eneste vi har fått er noen meldinger og litt reglement. Den eneste juniormedarbeideren vi har hatt er Jarle Brosveet. Han var energisk og flink, men plutselig forsvant han også. Har vel ikke tid lenger antagelig.

Når det gjelder motiv- og temastoff så har vi gjentagne ganger bedt Norfipco-sjefen Odd Grahm om å skrive til oss. Men han er så ensom på berget og en kan ikke vente at han får tid til å skrive til bladet. Vi hadde håpet at vi i likhet med vår svenske kollega kunne bringe en side eller to i hvert nummer med temastoff. En gang biler, nesten gang båter, for ikke å snakke om kunst og kultur. Vi har bedt flere om bidrag, men de har ikke tid.

Når det gjelder slike ting som junior- og motivspalter eller — sider så må de intere-

—>

Kunstrådmannen

Chrix Dahl, står det i Aschehougs Konversationsleksikon, er født i 1906, er norsk tegner, grafiker og maler, født i Oslo, utdannet ved Kunst- og Håndverkerskolen og ved Kunstakademiet under Revold og H. Strøm, og har senere på reiser mottatt sterke inntrykk av italiensk natur og folkeliv. Hans ildfulle og kaprisiøse tegnestil, ofte med innslag av grotesk humor og influert både av senbarokken og moderne dansk tegnekunst, har gjort ham til en meget benyttet illustratør. Hans hovedverk hittil er Voltaires «Candide» hvortil Nasjonalgalleriet eier originaltegningene. Han er fra 1945 overlærer ved Kunsthåndverkerskolen i Oslo.

Og så er han hva Aschehoug ikke har tatt med, kunstnerisk konsulent i det fornemste utvalg vi har her til lands i hvert fall for oss frimerkesamlere, nemlig frimerkeutvalget.

— Ja, og det er et veldig hyggelig og givende arbeid, forteller han i en telefonprat. Men krevende og ansvarsfull, som dog blir opphevet av de vennlige og forståelsesfulle medarbeiderne i utvalget. Den største vanskelighet ligger faktisk i å finne kunstnere til å tegne merkene. Det er klart at det må stilles spesielle krav til en frimerketegner. Det kreves en subtil måte å arbeide på. Her er ikke nok å ha kunstnerisk sans. Vedkommende må også være en dyktig håndverker. Det er jo et miniatyrarbeid. Se bare på professor Holm som er den beste vi har, men han er da både tegner, grafiker og maler.

— Nå har vi jo hatt en del uheldige utgaver. Er det trykkmetoden det er noe i veien med?

— Det er jo så forskjellig oppfatning av hva som er godt og dårlig. Merker som jeg syns er ypperlige blir surt mottatt av publikum og samlerne. Ta f. eks. professor Stenstadvolds Håkons-hallmerke. Jeg syns det er dyptrykk på det aller beste. En samstemmighet mellom motiv og trykkmetode. Da merket kom var det mange klager til postverket — ja faktisk så mye at det vakte en viss uro. Et halvt år etterpå kom det melding fra Sveits om at et meget fremtredende institutt der

serte parter tre støttende til. Vi satte vår lit til Forbundets juniorkontakt, men det ble en strømløs forbindelse. Vi håpet på motivgruppen, men i to tre år har bidrag derfra innskrenket seg til reglement.

Derfor vær velkommen i våre spalter både juniorer og seniorer med slikt stoff dere ønsker, men det nytter like lite for oss som for dere å trampe i jorden — det kommer såvisst ingen soldater — ikke Tordenskjoldske engang. God sommer!

Chrix Dahl.

nede ville komplimentere det norske postverket med det fullendte frimerket.

Det er klart at det kan sies mye både for og imot dyptrykk. Med flate motiver vil det være det absolutt beste, men detaljene forsvinner, og det er derfor opplagt at for strektegning vil gravynen være ubetinget å foretrekke.

Nå har vi forresten fått en ny trykkmetode her i landet idet Norges Bank har en maskin for tørroffset. Det er en trykkmetode som brukes på den ene siden av den nye hundrekroningen vår. Det er en indirekte høytrykksmetode. En bruker da høytrykksklisjeer og sverten blir så overført fra klisjeene til en gummiduk som så smitter over på papiret. Altså offset som jo betyr smitting. Navnet tørroffset kommer av at her brukes det høytrykksklisjeer og vi får et trykk som har høytrykkets klarhet og detaljrikdom, men samtidig offsettrykkets toning og om en vil varme. Denne trykkmetoden har vi ikke forsøkt enda, men frimerkeforvalter Korsvedt og jeg er blitt enig om at jeg skal forsøke meg med Folkehøyskolemerkene til forvinteren. Norges Bank er meget interessert i at vi forsøker oss, og vi er da meget spent på resultatet. Hva det blir til vet jeg enda ikke, for jeg har ikke satt en strek på kartongen engang.

— Hvordan kommer dere så frem til frimerketegnerne?

— Vi bruker å lage små konkurranser mellom to eller tre kunstnere vi har tro på. Det nytter ikke med noen landsomfattende tevlinger — kunstnerne har det for travelt og vil ikke ta sjangsen med masse arbeid til kanskje ingen nytte. Når det gjaldt Munch-merkene så var det Oscar Reynert Olsen som selv tok initiativet. Han troppet opp en dag med en rekke utkast, og de

—>

Verdens første filatelistiske galvanos.

Fortsatt fra side 89.

Ser man på fig. 2 som er et foto av et av Porto Stemplene sett fra siden, legger man merke til at denne galvanoen er skrudd fast til en stålskive. Det kommer av at Porto Stemplene ble «trykket» i en hevvarmpresse og at man måtte feste klisjéstemplet i en holk i denne. Stemplet måtte enn videre forsynes med et skaft som skulle passe inn i holken. På bildet ser man også merke etter arriteringsskruen som spente stemplet fast i holken.

Klisjéstempler og klisjeer.

Som alt antydnet er ikke disse klisjéstemplene vanlige boktrykksklisjeer. I virkeligheten er de nærmest stempler, og trykket stempelavtrykk. Det er stor forskjell på et klisjéstempel og en boktrykksklisjé.

Klisjéstempel. Dette brukes i prinsippet på samme måte som et vanlig makuleringsstempel. Man slår det mot en stempelpute og stempler så et avtrykk på papiret. Klisjéstemplet må derfor ha stor høyde, d. v. s. at de trykkende flatene som tar til seg farge og avgir denne til papiret må stå tilstrekkelig høyt fra stempelbunnen. Hvis ikke vil fargen når man slår stemplet mot puten trenge inn til bunnen og man får et uklart og dårlig avtrykk. Når man ser på et vanlig gummi-stempel forstår man lett sammenhengen.

For å få et slikt stempel tilstrekkelig dypt kan man ikke bruke vanlig gravyre. Med en graverstikkel kan man ikke fjerne så store metall- eller tremengder og samtidig oppnå den robusthet som et stempel krever. Skal man lage stemplet i metall må man benytte seg av såkalt guillosjering og meisling. Guillosjering foregår på den måten

var så gode at vi ba han ta kontakt med Munchmuseet og fabrikkeier Langaard for å finne frem til de beste kunstverkene for kopiering. Så de merkene var da et resultat av privat initiativ, og gode merker etter min mening.

— Og så, til slutt som kunstner, er det et viktig verv De har?

— Ja, absolutt. Dette er jo kunst for folket i dets ytterste konsekvens. Folk kommer kunsten nærmere enn på noen annen måte — de bentfrem smaker på den. Og det er derfor meget viktig at det blir satt kunstneriske mål på våre frimerker.

Og dessuten — de er jo vårt ansikt utad.

at man legger på harpiks eller et annet syrefast materiale på metallflaten, og de områder som så skal fjernes risper man korsvise furer i, deretter etser man med syre og meisler til slutt vekk de oppstående restene. Slik fortsetter man til man har oppnådd tilstrekkelig dybde.

Boktrykksklisjeene trenger ikke samme høyde. Boktrykket er mildere i utførelsen. Fargen overføres til klisjeene ved valser og trykket skjer mot et hårdere og jevnere underlag slik at det ikke er senere fare for smitting ved overflødig farge. Urstemplet for boktrykksklisjeer utføres derfor i vanlig gravyre. Med en graverstikkel fjerner man de deler som ikke skal avgi farge til papiret. Metoden kalles epargne-gravyre — utsparringsgravyre. Den er utviklet til fullkommenhet i Frankrike og de dyktigste epargnegravører har vært franskmenn. Det er nok å nevne de greske Hermeshodene og de franske Ceres- og Napoleonsmerkene som ble gravert av Barre senior og junior. Boktrykksmerkene fra De La Rue ble gravert av Joubert.

Galvanos kontra stereos.

I det foregående nevnte jeg også en annen type boktrykksklisjeer, nemlig stereos. De lages etter en metode som kalles stereotypi. Av urstemplet lager man en støpeform eller matrise, og fra denne kan man så ved å fylle i typemetall støpe eller stereotypere et ønsket antall klisjeer. Men disse klisjeene blir selvsagt ikke så nøyaktige som elektrotypiene.

For å illustrere forskjellen mellom stereos og galvanos viser fig. 3 en skjematisk fremstilling av de to metodene.

Stereotypi.

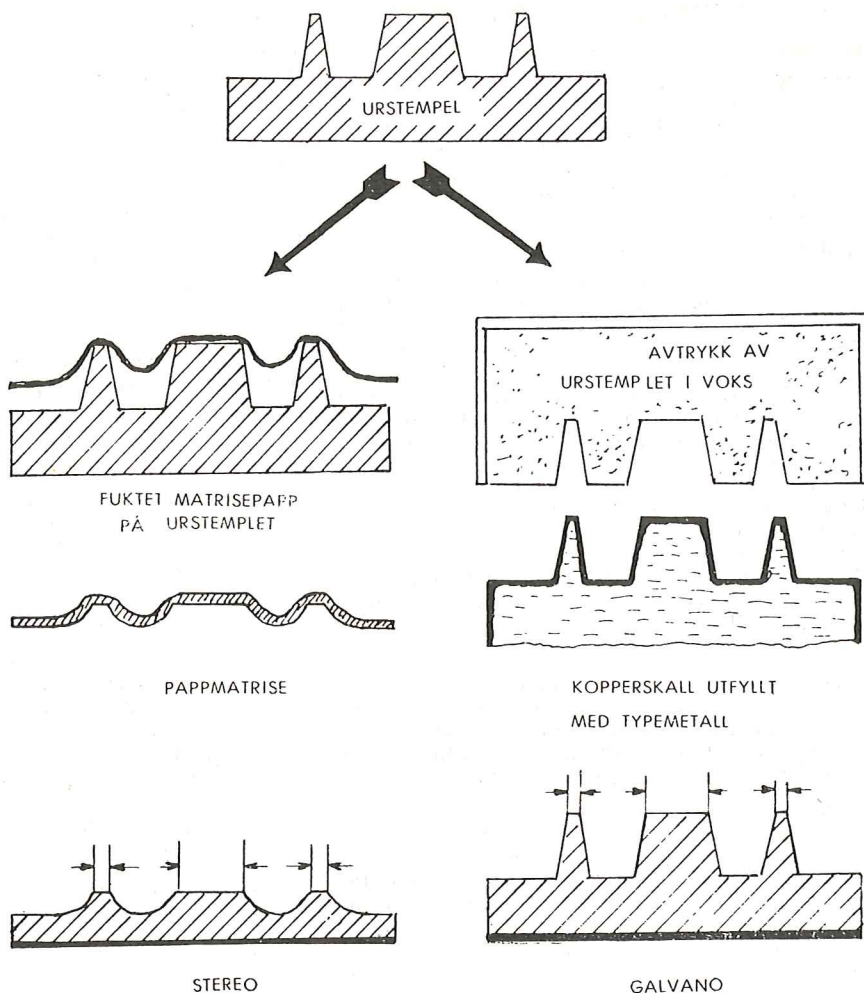
En fuktig skive matrisepapp legges på urstemplet og med en børste klapper man den fuktige og myke matrisepappen fast til urstemplet. Etterat matrisen er tørket og løsnet fra urstemplet fylles den med typemetall. Stereoklisjeen blir lav fordi matrisepappen ikke alltid når helt til bunnen av

urstemplet. Av samme grunn blir den heller ikke skarp i kantene, og den blir grovere enn galvanoen, og den har lett for å få luftblærer.

Elektrotypi:

Urstemplet presses i voks, og den voksmatrisen man derved får pudres med grafittpulver som er elektrisk ledende. Når man så senker denne ned i et elektrolysebad og setter den som katode vil den elektriske strømmen i badet føre kopper fra kopperanoden over til matrisen. Det kopperskallet man derved får er en tro kopi av urstemplet, og ved å fylle typemetall i skallet får man større holdbarhet.

Galvanoen er dyrere enn stereo og skarp i konturene. Førsteklasses klisjeer med som oftest ypperlig trykkmessig resultat.

Frimerkeprogrammet

Første post på høstens program, forteller frimerkeforvalter Korstvedt, blir 25 øre og 90 øre til Sjømannsmisjonens 100-årsjubiléum den 17. august.

Norge skal også i år delta i Europacup'en i frimerker og den 14. september er utsett som utgivelsesdato. Antall merker eller verdier er ennå ikke bestemt. La oss håpe det bare blir ett.

Senhøstes kommer to merker i anledning Folkehøgskolenes 100-årsjubiléum. Merkemotivene blir portrett av Herman Anker og Olaus Arvesen.

Hvis ikke noe uforutsett inntreffer blir det alt for i år. Frimerkeforvalteren tror ikke det blir noen kroneverdier i den nye holmske serie før på nyåret.

Frimerkeforvalteren lettet også på en liten flik når det gjaldt 1965 og kunne fortelle at utpå

våren får vi tre merker til 100-årsjubileet for UIT — hvilket er — Internasjonal Fjernmelding Union — altså telegraf/telefon.

På 20-årsdagen for frigjøringen i 1945 vil det den 8. mai bli gitt ut to merker med tilleggsverdi til inntekt for krigsinvalideforbundet.

Det siste denne gangen blir Røde Kors-merker den 22. september 1965. Men dit er det lenge, og mye kan hende på frimerkefronten før den tid. Likevel er det altså atskillig å se frem til for dem som venter på noe nytt.

Det har ellers i et par år gått hårdnakkede rykter om at vi skal slippe tjenestemerker for ettertiden. Ved forespørsel svarte både byråsjef Tommelstad og frimerkeforvalter Korstvedt med et: Vet ikke.

Frimerkepressen går.

Danmark.

Den 28. mai kommer et rødt merke i verdien 35 + 10 øre. — Merket er i 1½ vanlig frimerkestørrelse og bærer på toppen innskriften «Grænseforeningen». Tillegget tilfaller da også denne organisasjon. Det bemerkesverdig med dette merke er for øvrig at det kun fremstilles på fluoriserende papir.

Finnland.

Årets serie med tillegg til inntekt for det finske Røde Kors kommer den 26. mai. Merkene har i tillegg til de vanlige innskrifter også teksten «Convention de Geneve» og årstallene 1864—1964. Dessuten har den laveste verdi i serien romertall I øverst i høyre hjørne, og de øvrige verdier tilsvarende romertall II, III og IV. Motivene er denne gang Røde Kors i krigsinnsats, og verdiene er 0.15 + 0.03, 0.25 + 0.04, 0.35 + 0.005 og 0.40 + 0.07. Opplaget er 400 000 komplette serie og 100 000 ekstramerker for den laveste verdi.

Den 13. juni kommer det et merke i verdien 0.40 i anledning verdens legeforbunds 18. generalforsamling, som finner sted i Helsingfors. Opplaget er 2 mill.

Island.

Det er i år 20 år siden Island ble republikk. Dette feires den 17. juni med et flerfarget merke i verdien kr. 25.—. Merket gjengir Islands våpen og årstallene 1944 og 1964. Som vanlig er det Courvoisier som står for trykkingen.

Sverige.

Til 800-årsjubileet for opprettelsen av erkebispesetet i Uppsala sender det svenske postverk ut en serie på to merker. Utgavedato er den 12. juni, og verdiene er 40 øre grønn og 60 øre brun, merkene kommer såvel tosidedig vannrett tagget i ruller som tosidedig loddrett tagget i frimerkehefter, formatet er dobbel normal frimerkestørrelse.

Algerie.

Den 25. mai ble det sendt ut et 0,45 F merke i anledning ettårsdagen for opprettelsen av den afrikanske unions charter.

Australia.

Den første postflygning i Australia fant sted i 1914, idet Maurice Guillaux fløy fra Melbourne til Sydney i et Bleriot monoplan i dagene 16.—18. juli med anløp av en del byer på veien. 50-årsjubileet minnes med 2 frimerker i verdiene 5 d og 2/3 d som begge gjengir Guillaux fly og har for øvrig innskriften «First Air Mail July 1914». Merkene utgis den 1. juli og vil kun være til salgs i 3 uker. I dagene 16.—18. juli vil det bli foretatt minneflygning i samme rute som Guillaux fløy.

Samtidig har Australia utgitt en ny luftpost-etikett i noe større format en vanlig. Foruten den vanlige tekst «Air Mail par avion» gjengir etiketten stjernebilledet Sydkorset. Som bekjent er Sydkorset også gjengitt på Australias flagg.

De nye høye verdier av bruksserien blir supplert med verdiene 7/6 d og £ 2 den 26. august. Merkene vil gjengi Captain James Cook og Admiral Phillip Parker King. Fargene blir respektive olivengrønn og brun.

Belgia.

Det var i år 1000 år siden Ostende ble grunnlagt. Jubileet feires med et 3 F frimerke som ble utgitt den 19. mai. Merket viser Ostendes byvåpen i originalfarger, og har dessuten teksten Ostende 964—1964. Opplaget er 7½ mill.

Forenede nasjoner.

Den 29. mai blir det sendt ut nye merker i den vanlige bruksserie i verdiene 2 c og 10 c. Samme dag suppleres også bruksserien med en ny 7 c verdi og de tidligere bruksmerker i verdiene 2 c og 10 c blir samme dag inndradd fra videre salg.

Frankrike.

Den 11. mai begynte salget av propaganda-merkene for Philatéc 1964. En stripp på 5 merker, fra venstre mot høyre viser denne: 0.30 alegorisk fremstilling av postens utvikling, 0.25 reproduksjon av 2 c type Blanc, Philatéc's emblem trykket i grønt, 0.25 reproduksjon av 25 c type Mouchon og 0.30 alegorisk fremstilling av telekommunikasjonene. Merkene selges kun som hel stripp og koster 1.10 F.

Den 19. mai blir det sendt ut to nye merker med franske distrikts- og byvåpen, begge er i flerfargetrykk som vanlig, verdiene er 0.12 F (Agen) og 0.18 F (Saint-Denis, Reunion).

Den 5. juni åpner Philatéc og under utstillingen selges et 1 F merke. Det kan kun fåes mot samtidig å kjøpe billett til utstillingen, som koster 3 F. Merket koster således i realiteten 4 F. Fra 8. juni vil dette merke også fåes kjøpt fra andre postkontor, men man må også da løse billett til utstillingen. Den 11. mai ble det sendt ut et frimerke pålydende 0.25 F til 25-årsjubileet for nattpostflygningene.

Et frimerke i verdien 0.60 F til minne om 800-årsjubileet for Notre-Dame kirken vil bli utgitt den 25. mai. Merket gjengir et glassmaleri fra kirken. Samme dag kommer også et merke i verdien 0.30 + 0.10 i anledning 400-årsdagen for Calvins død. Merket gjengir hans portrett.

Den 1. juni kommer så et nytt frimerke i verdien 0.30 + 0.10 med billede av pave Sylvester II. Begge disse tilleggsv verdier går til det franske Røde Kors.

Den vanlige bruksserie med franske landskapsmerker blir utvidet med to nye merker den 15. juni — det er 0.70 F (La Tour de Cesar-Provins) og 1.25 F (Chapelle de Ronchamp) også i flerfargetrykk.

Den 25. mai kommer to første verdier i en ny serie portomerker med blomstermotiv. Det er verdiene 0.15 (coquelicot) og 0.30 (Myositis).

Den 25. mai sendes det også ut en serie på tre nye forhånds-stemplede merker med påtrykket Affranch, ts Postes. Merkene gjengir en mynt, og verdiene er 0.10 F, 0.25 F og 0.50 F. De forhånds-stemplede merker selges bare i større partier i hele ark, minstekvantom er 10 ark av hver verdi, og er beregnet til frankering av massekorsbånd.

Også i juni vil det bli sendt ut en del nye merker, det første kommer på 20-årsdagen for invasjonen i Frankrike, 8. juni og viser landgangen i Normandie — verdiene er 0.30 + 0.05.

Den 19. juni kommer et merke i verdien 0.25 + 0.05 som gjengir General de Gaulle's appell til alle franskmenn av 18. juni 1940. Den begynner med ordene «A tous les Français — Le France a perdu une bataille. Mais la France n'a pas

perdu la guerre!» (Til alle franskmenn — Frankrike kan tape et slag, men aldri en krig.).

Den 6. juli blir det sendt ut tre merker — et i verdien 0.30 F med bilde av Georges Mandel — til tyveårsdagen for hans død.

Et merke i verdien 1 F som gjengir en limousin, og et merke i verdien 0.50 i anledning de olympiske leker i Tokio.

Jamaica.

Den 4. mai ble det sendt ut en ny bruksserie bestående av 16 merker. Merkene gjengir flora og fauna såvel som motiv fra industri og samferdsel. På den høyeste verdi finner man øyas flagg og portrett av dronning Elizabeth. Merkene er flerfargetrykket på papir med vannmerke ananas, et vannmerkemotiv som ikke har vært brukt siden øyas første frimerkeutgave 1860. Verdiene er 1, 1½, 2, 2½, 3, 4, 6, 8 og 9 d samt 1/—, 1/6 d, 2/—, 3/—, 5/— og 10/— og £ 1.

Jugoslavia.

Den 27. april ble det årlige tvangstilleggsmerket til inntekt for Røde Kors utgitt. Merket måtte brukes på all innenlandspost i uken 3.—9. mai. Verdien var 5 dinar.

Den 25. mai ble det sendt ut en serie på 6 merker med bilde av jugoslaviske sommerfugler. Verdiene er 25, 30, 40, 50, 150 og 200 dinar.

Kypros.

Som følge av Sikkerhetsrådets enstemmige beslutninger i forbindelse med den politiske krise på øya, ble 5 av bruksseriens merker overtrykket med FN's emblem og åretallet 1964. Merkene ble utgitt den 5. mai, og følgende verdier ble overtrykket: 10, 30, 40, 50 og 100 mills. Til førstedagsavstemplingen ble nytt et stempel med FN's

emblem i midten og innskriften Cyprus på engelsk, gresk og tyrkisk, altså ingen stedsangivelse.

Den 15. juni sender Kypros ut en serie på fire merker til Shakespearejubileet. Verdiene er 15, 35, 50 og 100 mills og merkene er i flerfargetrykk, de gjengir scener fra Shakespears stykker og gamle amfiteatre på Kypros.

Malta.

I dagene 8.—13. juni holder FAO en konferanse i Maltas hovedstad Valetta, for å diskutere Brucellos-kontrollen i Middelhavsområdet. Brucellos også kjent som Malta-feber angriper fortinsvis får og geiter, og gjennom melken overføres smitten til mennesker hvor den forårsaker høy feber, enorm svette og for gravide kvinner en uunngåelig abort. Da abort også er et resultat for de angrepne dyr, er de økonomiske tap som følge av sykdommen meget store. Engelskmannen David Bruce og malteseren Themistocles Zammit klarte å rendyrke mikroorganismen som forårsaket feberen, og en serie på 2 frimerker ble utgitt til minne om denne oppdagelse den 14. april.

Norfolk Island.

Det er i år 50 år siden Norfolk Island ble et australsk territorium. Øya ble først bebodd i 1788 og var britisk koloni inntil 1914. Jubileet feires med 2 frimerker med tilsvarende innskrift i verdiene 5 d og 8 d.

Polen.

I løpet av mai sendte Polen ut en serie merker med bilde av kjente katteraser. Verdiene er 30, 40, 50, 60 og 90 gr samt 1.35, 1.55, 2.50, 3.40 og 6.50 Zł.

I mai 1964 feiret Europas eldste universitet sitt 600-årsjubiléum. Det var Polens eldste universitet

Jagiellonisch universitetet i Krakau, idet dette ble grunnlagt i 1364 av kong Kazimierz den store. Til dette jubiléum ble det utgitt en serie på 5 merker med bilde av grunnleggeren og senere kjente personer knyttet til universitetet. Verdiene er 2 stykker à 40 gr, 2 à 60 gr. og 2.50 Zl.

I juni blir det sendt ut en serie på 9 merker med fuglemotiv — merkene gjengir ender og andre vannfugler som finnes i Polen. Verdiene er 30, 40, 50, 60 og 90 gr. 1.35, 1.55, 5.60 og 6.50 Zl. Som vanlig er merkene utført i flerfargetrykk.

I juni blir og det forenede polske arbeiderpartis fjerde kongres hedret med en serie frimerker. Serien består av fire merker, alle med verdien 60 gr. Merkene har innskriften «IV Zjazd PZPR-Warsawa 1964».

Russland.

Den 9. mars kom en serie på 7 merker i anledning de sovjetiske bragder under vinterolympiaden i Innsbruck. Verdiene er 2, 3, 4, 6, 10, 12 og 16 kopek.

Den 27. mars kom 3 merker hver pålydende 4 kopek i forbindelse med kjemiens betydning for nasjonaløkonomien, og samme dag kom et 4 kopek merke i anledning militsens dag.

Den 10. april kom et sett på 7 utaggete merker i anledning veien til stjernene. Merkene gjengir satellitter, og verdiene er 4 og 6 og 12 kopek og 4 stykker à 10 kopek med bilde av russiske romforskere. Samme dag ble det også utgitt et 4 kopek merke til 20-årsdagen for Odessas befrielse.

Den 12. april ble serien «veien til stjernene» utgitt tagget.

Suriname.

Den 15. april ble det sendt ut en serie på 5 merker med tilleggsverdier. Tilleggene tilfaller den aeronautiske stiftelse. Merkene gjengir superoniske fly og satellitter. Verdiene er 3 + 2 cents, 8 + 4 cents, 10 + 5 cents, 15 + 7 cents og 20 + 10 cents.

Sveits.

De årlige Pro Patria merker kommer den 1. juni. Merkene gjengir i år gamle sveitsiske mynter. Verdiene 10 + 10 en kobbermynt fra Zürich, verdiene 20 + 10 en sølvmynt fra Basel, såkalt «Doppeldicken», verdiene 30 + 10 en sølv-daler fra Genf og verdien 50 + 10 ½ gullgylden fra Bern. Den kjente person som avbildes på årets Pro Patria utgave er maskinkonstruktøren Johann Georg Bodmer som døde i 1864, verdien er 5 + 5.

Tyrkia.

Den 4. april ble utgitt 2 merker til minne om NATO 15-årsjubiléum. Verdiene er 50 og 130 kurus.

Østerrike.

Den 21. mai kommer et merke i verdien 1.50 S i anledning den romaniske kunst i Østerrike. Merket gjengir det berømte Magdelene glass-maleri fra Weitensfeld, som skriver seg fra siste tredjedel av det 12. århundre og en apostelbyste fra kjempeportalen til St. Stephan i Wien.

Den 25. mai kommer et merke i verdien 1.80 S til den annen parlamentarisk-vitenskapelige konferanse i Wien.

Den 5. juni kommer et merke i verdien 3 S til gjenåpningen av Wiener Secessionen (permanente maleriutstillinger). Merket gjengir et utsnitt av Gustav Klimts maleri «der Kuss».

Den 11. juni kommer et merke i verdien 1.50 S i anledning av at de barmhjertige brødre (The Noble Order of St. John) har virket i Østerrike i 350 år. De barmhjertige brødre er en direkte fortsettelse av de gamle Tempelherrers orden.

Den 15. juni kommer en serie på 8 merker til den 15. UPU kongress som holdes i Wien i sommer. Verdiene er 1 S, 1.20 S, 1.50 S, 1.80 S 2.20 S, 3 S, 4 S og 6.40 S. Merkene gjengir post-frembringelsen gjennom tidene.

I løpet av juni blir dessuten den eksisterende bruksserie med historiske bygninger utvidet med et 50 g merke for automater motiv Wien—Heiligenstadt, og 1.50 S Wien—Rabenhof.

I midten av juli kommer en serie på 8 merker med tilleggsverdier. Merkene viser utsikten over Wien i forskjellige kompassretninger slik den vil fortone seg fra hallen hvor frimerkeutstillingen Wipa 1965 skal holdes neste sommer. Merkene har inskripsjonen «Wien lädt zur Wipa 1965» og tilleggene går til finansiering av utstillingsarrangementen. Verdiene er for samtlige merkers vedkommende 1.50 S + 30 g.

Ord og uttrykk

Vi frimerkesamlere — filatelister har mange tekniske uttrykk som vi ikke alltid er sams om. Noen legger det i begrepet, andre noe helt annet. Jeg vil her nevne — ganske kort — frimerkets «faser».

a) *postfrisk*. Med dette mener jeg: et frimerke, som er kjøpt ved postskranken eller utenfor og som ikke er benyttet til postal forsendelse (*uberrørt gummi*). Et slikt objekt bør internasjonalt benevnes *mint* (dette ord bør alle bruke) og teknisk få tegnet**

b) hvis merket anbringes i en frimerkesamling og blir *hengslet*, bør det få betegnelsen *mint* — og teknisk få tegnet *.

c) *ubrukt* hvis merket ikke har stått på noen postal forsendelse eller ved overseelse ikke har fått noen annullering, men at *gummi* er fjernet (*avvasket*) — så bør det få betegnelsen *ubrukt*.

d) *annullerte* alle frimerker som har fått en postal annullering (at det ikke lenger kan nyttes som betaling ved en postal forsendelse) — enten i samlerluka (uten å være påsatt noen forsendelse) eller det har tjent sin oppgave postalt bør få betegnelsen *annullert og teknisk tegn°*.

Det er særlig begrepene a), b) og c) man møter i variasjoner hos samleren — jfr. ofte auksjonskataloger og tilbudsliste.

E. H.

Blekkklatter og store spørsmålsteget.

Av Gunnar Steen

Det faktum at vår hobby nu har eksistert i over 120 år og at det hver dag blir flere og flere knyttet til dette store verdensomfattende forbund av frimerkesamlere, skyldes vel for en stor del at enhver kan samle akkurat det han selv vil og at ingen kan diktere oss hvordan vi skal sette opp vår samling eller hvor meget denne skal koste. Disse egenskaper er vel hobbyens største sjarme og trekkplaster.

Når jeg har valgt som tittel «Svartelister for nutidens frimerkeutgaver» kan dette kanskje bli misforstått. Jeg håper inderlig at det jeg har på hjertet ikke på noen måte vil bli oppfattet som et forsøk på å påvirke noen.

De fleste samlere av min generasjon begynte å samle frimerker fra den hele vide verden. De iblant oss som var så heldige å ha venner, familie eller bekjente med forbindelser innen shipping, eksport eller import, hadde en riktig gullmine og kunne til stadighet skaffe seg en masse fine merker, både for sin egen samling og som bytemidler.

Inntil den siste verdenskrig var vel spesial-samlerne i mindretall. Men da frimerkepressene etter freden igjen begynte å rulle med et kolossal skred av nye utgaver, ble det snart klart at det ville være aldeles umulig å holde seg åjour, og at selv ikke en dollarmillionær kunne håpe å sette opp en generalsamling som var noenlunde komplett.

En ny æra begynte. Man måtte innskrenke sine samleområder og de fleste av oss valgte enten et land, en gruppe av land, motiv eller tema som vi kunne konsentrere oss om. Men det ble jo snart til at endog på disse områder oppsto det vanskeligheter. Mange av de krigsfattige land så i vår hobby et fint middel til å fylle sine tomme kasser. Vi fikk oppleve mange lange og kostbare serier, både bruks- og jubiléumsmerker, ja endog flymerker til høye pålydende verdier fra land som ikke engang hadde en flyplass. Tjeneste- og portomerker med nydelige motiver i lange serier osv. osv.

De nye frie nasjoner i Afrika skulle jo også ha sine frimerker og mange av disse inngikk kontrakter med såkalte agenter utenfor sine grenser og disse ble gitt carte blanche til å tegne merkene, bestemme pålydende verdier og opplaget av hver verdi. De hadde også i sine kontrakter at de skulle være eneforhandlere for omsetningen, og derfor er mange av disse utgavene aldri sett i det land hvis navn er trykket på papirlappene. Det var jo en selvfølge at disse agentene sørget for at merkene var tegnet med eksotiske motiver som ville være en stor fristelse ikke minst for de yngre og mere uerfarne iblant oss.

Men ikke bare de nye nasjoner er skyldige i forsøk på å mulktene oss samlere. Nei, langt ifra. Poststyrelsene, og da må man jo gå ut fra at dette var med regjeringenes samtykke, i slike gamle og ærverdige land som Jamaica, Mauretania, St. Helena, ja endog Sveits og U. S. A. har valgt denne metode til å bli fort rik på bekostning av oss stakkars samlere.

Fra landene bak jernteppet er det internasjonale marked oversvømmet av en stadig strøm av

lange serier som i mange tilfeller ikke engang er kjent i hjemlandene. Ofte blir disse merkene leilighetsstemplett og eksportert i helark til utlandet hvor forhandlerne får dem for en viss prosent under pålydende. En vidunderlig måte for propaganda. Ofte blir en kunstig etterspørsel laget ved at i en lang serie, en av valørene, og da selvfølgelig en av de høyere verdier, blir trykket i et meget lite opplag. Grossistene må så kjøpe store kvanta av alle de andre verdier for å kunne få ett av disse såkalte sperreverdier.

Dertil kommer inntekten fra salget av såkalte miniatyrark og jubiléumsmerker, for ikke å glemme alle de alminnelige utgaver som blir duplikert utagget og alle de overstemplete eller provisoriske merker. Noen av disse utgaver har gått opp 1500 prosent.

Hva skal eller kan vi samlere gjøre for å sette et punktum for alt dette? Mange av oss vil vel svare: «Ikke noe, vi kan jo ikke gjøre noe.» Men dette er ikke helt riktig. Det foregår en aksjon i dag, det har forresten allerede pågått i nesten to år, som vi alle må slutte opp om.

Verdens største og eldste frimerkeklubb, «The American Philatelic Society» som i dag har ca. 13.300 medlemmer, sendte i april 1962 alle sine medlemmer som ved siden av U. S. A. er å finne i 65 land, følgende fremstilling:

«Aldri før i vår hobby's historie har samlere møtt en så forferdelig trussel som den nuværende oversvømmelse av frimerker. Det meste av denne flom er kostbare frimerker som tillike er nesten ukjent i de land hvis navn er trykket på papiret.

Det er ikke nu, og det har aldri vært, den organiserte filatelis hensikt eller mål å forkorte eller regulere utgivningen av rettmessige frimerker som er trykt for å bli brukt i et land, enten disse er bruksmerker eller forsvarlige jubiléumsmerker. Men når et land i et latterlig forsøk på å være det første til å feire en begivenhet, og som endatil ikke har det fjerneste slektskap med denne begivenhet, kan gi ut frimerker for å feire denne da bringer det bare fordømmelse og spott over landet og dets regjering og skremmer enhver seriøs samler.

Å overtrykke slikt avfall til det dobbelte av den allerede høye serieverdi er en fornærmelse mot samlernes intelligens, og er i alles øyne et positivt bevis på den spekulative hensikt som ligger bak og skulle være nok til å fordømme alle som har noe med foretagendet å gjøre. Vi personlig har større respekt for en forbryter som prøver et overfall, for vi er sikker på at han ikke ville anvende sin udåd mot barn.

For at denne aksjon skal bringe de beste resultater, henvender vi oss til hver enkelt person og hver frimerkeklubb som ønsker å fjerne alle slike spekulative utgaver fra frimerkekatalogenes sider, ber dem slutte seg til vår kampanje ved ikke å kjøpe de mange såkalte frimerker og andre filatelistiske varer som ikke har noen annen hensikt enn å ta samlernes penger. Vår hobby så vel som våre samlinger er satt i fare på grunn av denne flod av unødvendig materiale som mangler enhver legal status.

Det står en hver nasjon fritt å sikre seg en stadig fortjeneste fra salget av frimerker til samlere, så lenge de iakttar de betingelser som følger de godtatte postale sedvaner og reglene fastsatt av Verdenspostforeningen.

Underskrevet *Fred B. Thomas*,
President, American Philatelic Society.

Samtidig med president Thomas' fremstilling ble en såkalt «Vakthundkomité» utnevnt. Denne komité består av noen av U. S. A.'s best kjente filatelister, og deres oppgave er å studere alle nye frimerker fra alle land i hele verden. For å lette kunngjøringen av komiteen's analyse er to betegnelser fastsatt for bruk i listen over nye utgaver som kommer hver måned i Forbundets tidsskrift «The American Philatelist».

Disse betegnelser er: Nr. 1, *The Black Blott eller Blekkklatten*. En blekkklatt er trykt ved siden av beskrivelsen av en ny frimerkeutgave når denne utgave har en eller flere av de følgende filateliske pletter:

1. En begrenset trykning eller en begrenset salgstid.
2. En overdreven lang utgave.
3. Unødige høye verdier inkludert.
4. Ikke noen direkte forbindelse med utgiverlandet.
5. Forsettlig innbefattede besynderligheter.

Nr. 2. *The Big Question Mark eller Spørsmålstegnet*.

Alle nye utgaver som kan egne seg for spekulasjon, eller hvor det er for tidlig å analysere tendensen på det internasjonale marked.

Dette undervisningsprogram som A. P. S. på denne måten hadde startet fikk veldig positiv mottagelse og med løfte om hjelp og støtte fra både samlere og forhandlere over hele verden. Mange av de større grossister avslo å føre de omdiskuterte merkene, og i mange tilfelle sendte de inn sine avbestillinger. Etterat det var klart at aksjonen hadde samlet filatelistene bak seg, ble neste trinn iverksatt i januar 1963. President Thomas sendte da dette brevet til hver eneste postadministrasjon i alle verdens land.

«Ærede Herrer:

Vi tror at Deres postadministrasjon ønsker å opprettholde og øke den «Good Will» som frimerkesamlere har for Deres land. Vi ønsker å rekke vår hånd i vennskap til alle filatelister rundt om i verden.

The American Philatelic Society har i de siste år laget en oversikt over de tilstander som hersker i filatelistiske kretser på internasjonalt plan. Vi er oppmerksomme på at Deres land kanskje ikke er blant de som har hjulpet fram den forringelse som oversikten avslører.

Vi har funnet at frimerkesamlerne er meget

opprørte over de utgaver som ikke representerer aktuelle postale behov i det land som har utgitt dem. Vi vet at i mange tilfeller er spekulasjonsutgaver og souvenirark blitt levert på grunn av spekulanter og kommersielle agenter fra utlandet. Alle frimerkesamlere vet dette. The A. P. S., verdens største filatelistforbund har en stilling som gjør det lett å vurdere følgene av disse tilstander.

På bakgrunn av en kolossal oppslutning over hele verden har vi besluttet å begynne en kampanje mot disse spekulative frimerkeutgaver og beslektete materiale. Til dags dato har vi fra nesten alle land i verden som utgir frimerker mottatt et overveldende antall signerte resolusjoner som alle fordømmer sådanne utgaver og vi har disse i vårt kartotek. Vi har ikke mottatt en eneste protest mot vår kampanje. De forskjellige handlerforeninger både i U. S. A. så vel som i andre land har sluttet seg til vår aksjon.

Uten tvil tilkjennegir dette at hvis ikke de skyldige regjeringer stopper sine forsøk på fortjeneste på frimerkesamlerens bekostning, vil det bare være en kort tid før de vil miste all inntekt fra denne kilde og vil ikke ha noe annet igjen enn samlerens «Ill Will» og kostnaden ved spekulasjonsutgavene.

Det er vel kjent at den nuværende flom av frimerker er grunnen til at mange har forlatt frimerkehobbyen. Den samme tilstand oppstod for år tilbake og den ugunst som de skyldige nasjoner da ble belastet med har siden isolert dem på det allminnelige frimerkemarked, endog i dag etter mange års forsøk på å gjenvinne tillit.

A. P. S. har aldri og vil aldri prøve å si til sine medlemmer hva de skal, eller ikke skal, kjøpe. Forbundet har bare ros til de nasjoner som følger de gamle godtatte fremgangsmåter og bare utgir frimerker beregnet på bruk i sine egne land og ikke som en inntektskilde fra utenlandske samlere. Det har bestemt seg for denne opplysningskampanje for å underrette samlere om lovligheten av alle utgaver fra alle land.

A. P. S. tror at de fakta som er presentert ovenfor er av vital interesse for Dem og Deres regjering for å hindre Deres postadministrasjon i å skape uvilje blant verdens samlere slik at Deres frimerkeomsetning derved vil bli redusert.

De kan være forsikret at alle rettmessige og nødvendige utgaver som tilpasser seg det fem punkt program som er beskrevet i vedlagte bilag ikke vil bli fordømt. Vi håper at dette vil komme til å bli en almindelig veiviser for fremtiden.

Underskrevet: *Fred B. Thomas, president, A. P. S.*

Siden dette opplysningsprogram begynte i april 1962, er hele 121 blekkklatter eller store spørsmålsteget utdelt og det kan kanskje være av interesse å se hvordan disse er fordelt:

Albania	7	Laos	2	St. Helena	1
Afganistan	9	Libya	2	San Salvador	1
Bulgaria	1	Liberia	3	San Marino	3
Burundi	1	Maldiver	3	Sveits	3
China	2	Mauretania	1	Sierra Leone	1
Congo	1	Mongolia	2	Togo	7
Ghana	3	Nicaragua	2	Tonga	2
Guinea	5	Nigeria	2	Tsjekkoslovakia	2
Haiti	8	Panama	1	Ungarn	15
Irak	1	Paraguay	6	U. S. A.	1
Israel	1	Peru	2	Jemen	1
Jamaica	1	Romania	2	Øst-Tyskland	15
Jordan	1	Russland	2		

NB.! Disse 121 blekkklatter og spørsmålsteget angir antall serier og ikke antall merker. Som kjent er jo i de fleste tilfelle seriene lange og antallet ville bli flere hundre hvis man skulle regnet merkene.

Av oppgaven er det iøynefallende at de mer konservative av verdens poststyres, såsom England, Canada, Holland, Danmark, Norge, Sverige, Australia, New Zealand og India, for bare å nevne noen få, har fortsatt sine frimerkeprogrammer ved å utgi merker hvis hensikt er postalt bruk og ikke samlernes pengepungser.

Av denne listen er det jo også meget iøynefallende at «Jernteppe»-landene leder denne lange parade av blekkklatter. En lang liste av filatelistiske glansbilder kommer stadig ut fra Ungarn, Øst-Tyskland, Albania, Mongolia, Bulgaria, Romania, Tsjekkoslovakia og Russland.

På den vestlige halvkule er hittil Haiti og Paraguay de verste syndere. U. S. A. ervervet sin blekkklatt med det polemiske Dag Hammerskjöld minnemerket i 1962, det såkalte feiltrykk. Da Mr. J. Edward Day, daværende formann i U. S. A. Poststyre besluttet å trykke et opplag av 42.000.000 av dette merket etter oppdagelsen av det originale feiltrykk, ble han og den Amerikanske Kongress bombardert med protester over dette inngrep i samlernes umistelige rett til å gjøre filatelistiske oppdagelser ved frimerkelukene på de lokale postkontorer.

Et annet familiært mønster kan vi også se på listen, nemlig mange av de nye afrikanske nasjoner, tidligere engelske og franske kolonier, som eksporterer store mengder merker. En ny industri som ikke krever investering av kapital og som gir hurtigere utbytte enn miner, raffinerier og fabrikker.

Nok et viktig ledd i denne aksjonen blir nu diskutert og man venter på en snarlig avgjørelse. Nemlig nye regler for juryer på de store internasjonale utstillinger og konkurranser som går ut på at eksponater som inneholder disse spekulative utgaver skal bli fratrukket poeng av den grunn.

Til slutt vil jeg gjerne få lov til å fremkomme med et forslag, at Forbundet sender et brev til A. P. S. og fremholder at vårt forbund er enig med dem i deres bestrebelser på å rense opp i den filatelistiske verden.

kommisjonær for utstillingen:

F. C. Moldenhauer jr., postboks 65, Minde pr. Bergen.

Den første brosjyre for den store frimerkeutstilling i Wien neste sommer er nettopp utkommet. Vi håper riktig mange norske samlere vil benytte anledningen og vise sine samlinger i Wien. Alle henvendelser om brosjyren, deltakelse o. l. bes sendt til den norske

Nasjonal klubbkonkurranse

Bergens Filatelist-Klub arrangerer høsten 1964 en nasjonal konkurranse. Det er anledning for medlemmer av alle klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund å delta. — Konkurransen omfatter både generalsamlinger, landssamlinger, specialsamlinger og temasamlinger. Alle samlinger som ikke har oppnådd høyere utmerkelse enn bronsemedalje på nasjonal utstilling kan delta.

En jury på 4 medlemmer vil bedømme samlingene. Juryens medlemmer kan ikke delta i konkurransen. Konkurransen står under ledelse av klubbens formann. Samlingene bedømmes etter de internasjonale regler for FIP og FIPCO:

- 1) Filatelistiske kunnskaper.
- 2) Samlingenes kompletthet.
- 3) Frimerkenes kvalitet.
- 4) Oppsetting og teksting.

Medaljer i valørene forgyllt sølv, sølv og bronse vil bli stilt til juryens disposisjon. Norsk Filatelistforbund har dessuten satt opp plaketter for beste studie- eller forskningssamling, beste spesial- eller generalsamling og beste tema/motivsamling. Juryen kan sløyfe utdeling av en eller flere av disse hvis den finner samlingene uverdige.

Juryen vil dessuten plukke ut de samlinger som finnes å være så gode at de antas å fylle kravene til internasjonal deltagelse. Juryens avgjørelse er inapellabel.

Samlingene sendes til klubbens formann, Ragnar Olsen, Bergens Filatelist-Klub, Postboks 846, Bergen, innen 15. oktober 1964, ledsaget av en kortfattet beskrivelse av samlingen, samt en lukket konvolutt inneholdende navn på innsenderen. Medaljer og utmerkelser vil bli delt ut på klubbens møte torsdag den 12. november 1964.

Deltagelsen er fri for gebyr, men eierne bærer selv omkostningene ved frem- og tilbakesending av samlingene og likeså forsikringsutgiftene. Samlingene vil bli oppbevart i bankhvelv, men Bergens Filatelist-Klub overtar intet ansvar for de innsendte samlinger. Juryen består av:

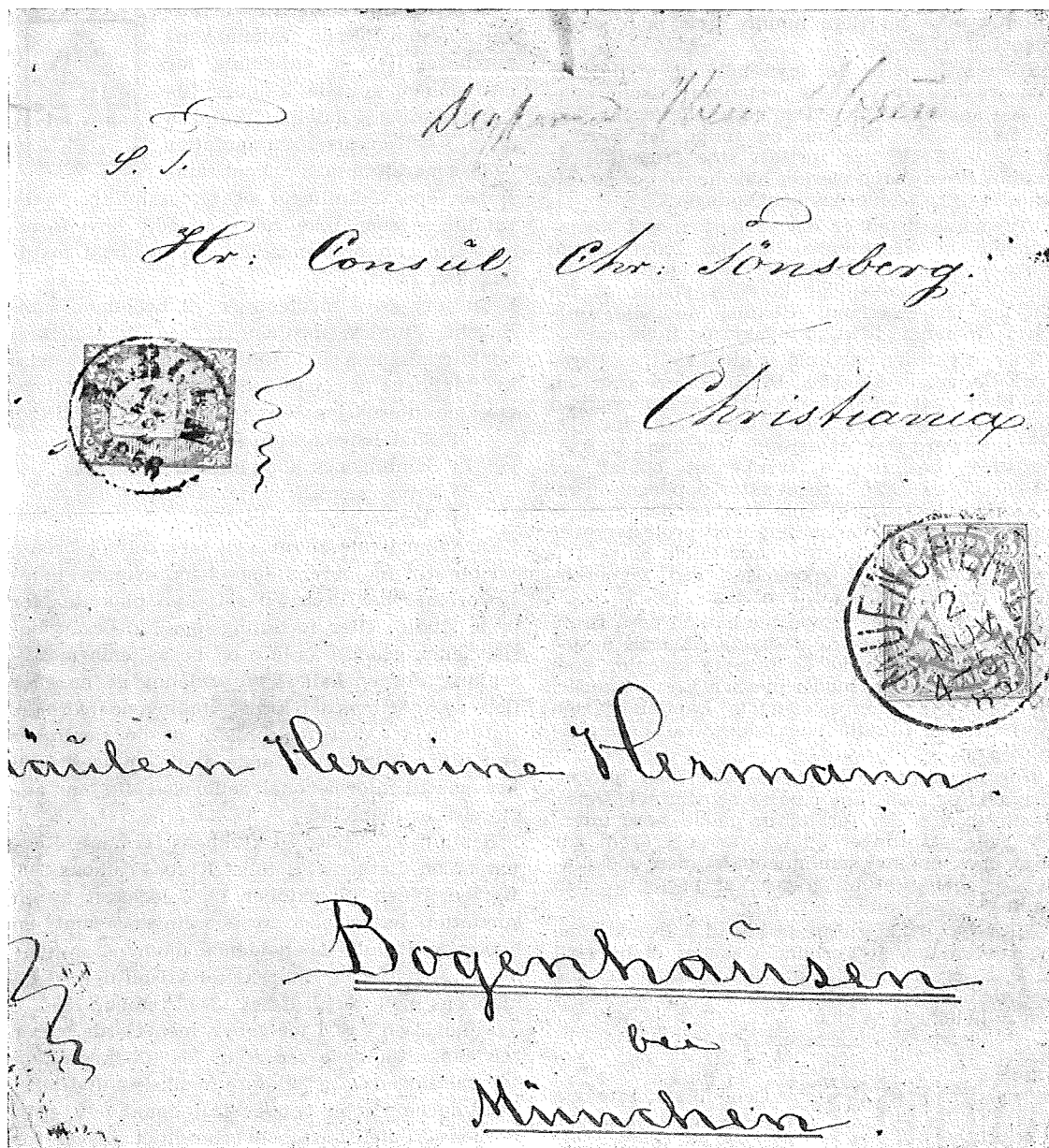
Eivind Evensen, Frank Walter-Johannesen, Harald Manum og F. C. Svendsen.

Det er enda langt frem til oktober, men det viser seg alltid at tiden tilslutt blir knapp. Begynn derfor straks med forberedelsene. Vi håper at riktig mange fra det ganske land vil delta i dette første forsøk på å forene alle forbundsmedlemmer i en felles klubbkonkurranse. Nærmere detaljer vil følge siden.

Bergen i mai 1964.

Bergens Filatelist-Klub.

Et praktbrev med Norge nr. 1

Aust-Agder-Arkivet i Arendal er i besiddelse av en håndskriftsamling, der mange betydelige personligheter er representert. Av filatelistisk interesse er det bl. a. et helbrev med nr. 1, skrevet av ingen ringere enn Henrik Ibsen.

Frimerket er stemplet Bergen 11/2—56. Da Ibsen ble født 20/3—28, var han altså nesten 28 år på det tidspunkt. Brevet er adressert til Consul Chr. Tønsberg, Christiania. Denne var en meget begavet og høyt ansett mann. Han drev forlagsvirksomhet, og viste en nasjonal innstilling ved å utgi verker av norske diktere.

I det ovennevnte brev henvender Ibsen seg til Tønsberg i anledning av skuespillet «Gildet paa Solhoug». Dette skuespill er bygd på norske folkeviser, og man skulle ha ventet at Ibsen således valgte den rette forlegger. Brevets innhold er ganske eiendommelig og gjengis derfor i sin helhet:

S. T.

Bergen den 11te Febr. 1856.

Hr. Consul Chr. Tønsberg.

For nogen Tid siden tog jeg mig den Frihed at tilstille Dem en Afskrift av mit nye Skuespil:

—>

Våpen 1867-utgaven

Av F. C. Moldenhauer jr.

På side 177 i «Håndboken over Norges Fri-merker» leser jeg følgende lakoniske bemerkning, «Platefeil: Noteres ikke for denne utgave. Retusjer eller reparasjoner på trykkplatene er ikke kjent.» Første gang jeg leste dette slo det meg som meget påfallende at platefeil ikke blir notert for 1867-utgaven, særlig når man vet at samtlige norske merker til enhver tid er gjenstand for en

«Gildet paa Solhoug». Hensikten med disse Linier er nu at forespørge om De skulde være villig til at overtage Forlaget av samme; de Betingelser, hvorunder saadant kan skee, overlader jeg til Dem at bestemme, Hovedsagen er for mig at erholde Deres agtede Navn som en Anbefaling for mit Stykke i den lesende Verden. Herstedes er Stykket siden Januar Maanedes Begyndelse opført 4 Ganger med meget Bifald; i Christiania vil det forhaabentlig med det snarreste blive givet, da det forlængst er antaget af Directionen og venter kun, efter Borgaards Meddelelse, paa H. Kjærulfs Musik. Skulde De godhedsfuldt indgaa paa mit Forslag, saa var det vel hensigtsmæssigst at Trykningen strax paabegyndte for at Alt kunde være færdigt samtidig med Stykkets Opførelse i Christiania. Et smukt Udstyr ved jeg at det hos Dem er overflødig at betinge mig, Correcturlæsningen vil jeg gjerne selv paatage mig, men frygter for at Forsendelsen af de enkelte Correcturark med Posten skal volde altfor megen Tids-tilde, jeg er dessuden forvisset om at min gamle Ven, Poul B. Hansen, paa Anmodning af Dem paatager sig denne Uleilighed, skulde det overdrages nogen Anden, saa maatte det paalægges Vedkommende strængeligen at henholde sig til Manuscriptet, da de forældede Ordformer, Vendinger o. s. v. lettelig kunde vildlede ham. Under alle Omstendigheder er jeg saa fri med det Snarreste at forvente Deres ærede Svar, hvilket bedes adressert til «Hotel Bellevue i Throndhjem, hvorhen jeg kommer til at rejse i Slutningen af denne Maaned og at opholde mig indtil Udgangen av Mai.

Jeg tegner mig med Agtelse
Deres ærbødige
Henr: Ibsen.

Den håndskriftinteresserte leser vil straks legge merke til at den unge dikter førte fjærpenne annerledes enn i sine senere leveår. Alltid smukt og sirlig, men den flytende skriftform i ungdommen utvikler seg til hans velkjente steilskrift med årene. Et brevkort fra 1885 viser forandringen.

Hvis noen av bladets lesere engang skulle avlegge Arendal et besøk, ville Aust-Agder-Arkivet være vel verdt en visitt. Den energiske og elskverdige fylkesarkivar, herr Aalholm, vil sikkert mere enn gjerne demonstrere dette litterære og filatelistiske klenodium.

D. Vigeland.

intens gransking av alle interesserte på jakten etter fluelort, platefeil og andre mere betydningsfulle trykkdetaljer. En nærliggende tanke var det at meget få samlere hadde hatt adgang til tilstrekkelig materiell til å kunne vurdere trykkfeil og andre detaljer — kort sagt utgaven syntes meg ytterst stemoderlig behandlet.

Nå er ikke disse etterfølgende betraktninger på noen måte ment som kritikk av Håndbokens arbeid på dette felt, men tilfellet ville at jeg fikk adgang til å gjennomgå et relativt stort kvantum av merkene i denne utgave, og dette fristet meg til å studere dem med lupe som gir 10 ganger forstørrelse for å se om jeg kunne finne noe nytt.

Litt av hvert fant jeg også — både fluelort og annet, men mine resultater er neppe noe nytt — jeg har bare ikke vært i stand til å finne at noen har skrevet om dette tidligere i den litteratur jeg har tilgjengelig. De tanker som fremkastes er mulig ikke holdbare — men uoverensstemmelsene som jeg mener å kunne påvise bør vel rettes ved første anledning — bl. a. i Norgeskatalogen — såvidt jeg vet er det en ny utgave under arbeid.

Etter denne lange innledning skal jeg så endelig komme til saken, og tar da for meg de enkelte verdier i tur og orden.

1 skill. 1 — NK. nr. 11. Levert fra trykkeriet til Postkassereren 24. april 1868, antagelig utsendt i mai 1868. Papir uten vannmerke, farge «gråsvart i nyanser». Dette iflg. Norgeskatalogen og Håndboken, «Handlerprislisten» opererer med to farger, sort, gråsort — den første kr. 5.— dyrere enn den siste.

Det disponible materiell ved mine undersøkelser var i alt 71 stk. Av dette var det 6 par og 2 trestriper.

A. Slitasje-brudd. 1) Den første skraveringslinje over skjoldets venstre hjørne er til å begynne med en hel linje, etter hvert blir det to små brudd med nærmest et punktum mellom, før det så blir helt brudd, og man får den karakteristiske hvite flekk over skjoldets venstre hjørne. Det ligger nær å anta at denne feil ikke er oppstått som følge av trykkingen — men et resultat av fellingene over originalstemplet — idet feilen

med brudd i denne linje forekommer i et meget stort antall merker — mens derimot den ubrutte linje bare fantes i et par eksemplar av mitt materiell.

2) Denne feil er antagelig også oppstått under fellingen — men her er det en mulighet for at klisjé-slitassen kan ha vært utslagsgivende. Den indre rammelinje over NO i Norge er, til å begynne med ubrutt, men etter hvert svekkes denne og til slutt er det et åpent stykke hvor denne rammelinje fullstendig mangler, lengden av det manglende stykke rammelinje er ca. 2 mm.

3) Mellom siste L i skill og høyre 1-tall viser der seg først en flekk mellom indre og ytre rammelinje — den ser ut som et brudd i indre rammelinje — dette forsvinner etter hvert og etterlater et åpent stykke i den indre rammelinje. I dette tilfelle kan det tenkes at feilen er oppstått under trykkingen.

B. Dårlig rengjorte trykkplater. Det ser ut som om trykkplatene har vært dårlig rengjort under trykkingen, og jeg fant mange tilfeller av fargefylte detaljer i merkebilledet. Kun et av disse kan sies å forekomme i flere eksemplar, nemlig det hvor de hvite felt rundt ordene FRIMERKE på begge sider er oversådd med små sorte flekker, som frontruten på en bil en regnværsdag. Kronen er dessuten sterkt fargefylt og meget uklar. Av tilfeldige fargeflekker som er lett synlige kan jeg nevne, forstørret skygge under venstre 1 — ned til indre rammelinje, utfylling mellom R i Norge og indre rammelinje, brudd i nederste bue på G i Norge, utfyllt i åpningen på G i Norge, flekk i venstre hjørne, ca. 2 mm lang mellom indre og ytre rammelinje, helt igjennfyllt — svart — fotstrek på høyre L i skilling, flekk mellom indre og ytre rammelinje over O i Norge, og stor sort flekk til høyre for høyre 1-tall.

C. Platefeil. Disse er alle bare funnet i et eksemplar, og man kan derfor ikke med noen sikkerhet påstå at de er konstant — men følgende er påvist, ca. 3 mm lang sort strek ca. 1 mm utenfor rammelinjen i nederste venstre hjørne. Brudd (manglende) ytre loddrette rammelinje på et stykke av ca. 2 mm lengde i øvre høyre hjørne. Mellom I og første L i skilling en større sort flekk med hvit ramme rundt — diameter ca. 2 mm.

D. Fargen. Det som antagelig beskrives gråsort i handlerlisten — ser ut til å være fra den siste del av trykkingen. Klisjeene har øyensynlig vært rengjort mot slutten, og man finner nå en mengde svekkete linjer i de skraverete bunnfelt som tyder på relativt sterk klisjéslitasje. Dette var felles for alle de eksemplar som jeg ville kalle gråsorte.

2 skill. 2 — NK nr. 12. Levert fra trykkeriet til Postkassereren 18/6—1867, antagelig utsendt juni—juli 1867. Her opererer Norkeskatalogen med

tidligst kjente stemplingsdato som 12/5—1867. Dette må da være et opplagt tilfelle av feilstempling, eller så er data i Håndboken feilaktige. Jeg anser det for en sjelden stor prestasjon av vedkommende postfunksjonær å kunne stemple et merke før det er levert fra trykkeriet — og NK bør vel snarest rette denne feil? Jeg har for dette merke hatt i alt 50 stk. til disposisjon, derav 4 par og 2 trestriper.

A. Slitasje. Jeg har ikke kunnet påvise brudd i skraveringslinjer på samme måte som på 1 skilling, men på noen eksemplar viser det seg at trykket i nedre kant av merket blir svakere og svakere for til slutt å bli så godt som usynlig — og det mangler trykk fra verdiangivelsen 2 skill 2 og ned til ytre rammelinje — den indre rammelinje mangler altså helt. En morsom trykktilfældighet fant jeg i det ene par — det eneste med toringstempel — her er det en markert brekk i papiret, ser ut som en preget fold, og nedre del av trykket mangler helt fra midten av verdiangivelsen — såvel indre som ytre rammelinje eksisterer altså ikke.

B. Dårlig rengjorte trykkplater kan også påvises her — man får fargefyllinger i de øvre hjørneornamenter, som etter hvert ikke kan skjernes fra bakgrunnen, og ennå mere i nedre kant av merket hvor de skraverete linjer under verdiangivelsen til slutt ser ut som en fargeklatt. Et merke hadde de skraverete felt på utsiden av FRIMERKE på begge sider så godt som helt igjennfyllt av farge. Dette kan selvsagt også tilskrives for rikelig fargepåføring — men det ligger nær å anta at man også her har slusket unna med rengjøring av trykkplaten.

C. Platefeil — dette har ikke jeg av det foreliggende materiell kunne påvise.

D. Fargen. Ifølge Håndboken varierer denne fra gul, oransjegul, guloransje til brunlig oransje. De lyse gule gir det absolutt klareste trykk — og man kan vel gå ut fra at disse representerer den første del av trykkingen. Den brunlige oransje faller sammen med trykket fra de dårligst rengjorte plater — eller er det fargeblandingen som har vært så mye dårligere under den siste del av trykkingen?

E. Vannmerke. Jeg har tidligere i NFT nevnt hjørnevannmerket «Løve uten øks og uten hale», det er jo for så vidt en gammel kjenning. Jeg har ikke, hverken i NK eller Håndboken funnet noen henvisning eller notering av merker med spor av løvevannmerket — på tross av at dette noteres både for Oscar-skillings og 1863 våpen. Da 2 skill 2 er trykket på restpartiet av Bentse Brugs papir til 1863-utgaven ville det være nærliggende å anta at man også på disse merker en sjelden gang ville kunne påvise spor av løvevannmerket på hjørnemerkenes, selvom merkebilledet på 2 skill 2 er ubetydelig mindre enn for 1863-utgavens vedkommende. Jeg mener å ha påvist spor av løvevannmerket på merker fra arkposisjon nr. 1, 91 og 100, men det er meget små spor, bare ubetydelige fragmenter i ytterste del av merket.

3 skill 3 — NK nr. 13 a og 13 b. Levert fra trykkeriet til Postkassereren 3/3—1868, tidligst kjente avstempling 27/6—1868 — antagelig utsendt juni/juli 1868. Her er det ingen uoverensstemmelse mellom Håndboken og Norgeskatalogen.

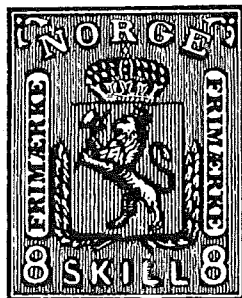
Tar man imidlertid for seg teksten i Håndboken vil man se at den rødlig fiolette farge antas å skrive seg fra første del av trykkingen — idet trykket er så mye klarere enn på den gråfiolette nyanse. Man finner videre at b-fargen (den rødlig fiolette) er oppført med juni 1868, den gråfiolette med juli 1868. Dette synes meg i aller høyeste grad ulogisk — hvorfor i all verden skal den første fargen oppføres sist — selvom den er meget mere sjelden. Her bør neste katalogutgave bringe en rettelse — 13 a — rødlig fiolett og 13 b — gråfiolett.

Av dette merket hadde jeg til disposisjon 12 stk. rødlig fiolett, derav to par og 45 stk. gråfiolett — derav 2 par og 2 avfargete eksemplarer.

Ved gjennomgåelsen av mitt materiell ble jeg slått av det faktum at man også finner gråfiolette eksemplarer som er like rene og klare i trykket som den rødlig fiolette 3 skill 3 og jeg er derfor tilbøyelig til å tro at fargeendringen mere skyldes vanskeligheten med fargeblandingen enn dårlig rengjorte trykkplater. Etter hvert som trykkingen har foregått kan man tydelig se at de enkelte detaljer forsvinner. Særlig lett å påvise er dette på de to små skrå streker under skjoldet — over K og første L i skillings. Disse to linjer er til en begynnelse — såvel rødlig fiolett som gråfiolett — helt klare og fargefrie i midten, men blir etter hvert mere og mere utfylt — og i siste del av trykkingen er de bare noen fargefylte skygger — samtidig som merkebilledet for øvrig blir mere og mere uklart. På samme tid blir også fargen mindre og mindre fiolett.

4 skill 4 — Nk. nr. 14a og 14b. Levert fra tryk-

keriet til Postkassereren i tiden 10. til 17. juli 1867, men Norgeskatalogen opererer med tidligst kjente avstempling til april 1867. Også denne avstempling må være en feilavstempling — noe for øvrig Jellestad påpekte i sitt «Norske Skillingsmerker» (Særtrykk av NFT) for rundt 20 år

siden — man skulle tro at det var mulig å få korrigert Norgeskatalogen i løpet av et slikt tidsrom!

Igen viser det seg at trykket til en begynnelse er rent og klart for så etter hvert å bli mere og mere uklart og grøtet — at dette må skyldes dårlig rengjøring av trykkplantene synes best bevist ved at man for såvel 1. trykk på Bentse Brug papir som på 2. trykk på Moestue papir kan påvise den samme utvikling — begge trykk kan finnes klare, og begge blir etter hvert grøtet.

I motsetning til de foregående verdier vil man her også kunne finne direkte platefeil — selvom Håndboken ikke noterer disse! De er for en stor del konstante, idet de finnes både i 1. og 2. trykk.

Platefeil. Jeg har i det gjennomgåtte materiell kunnet påvise følgende konstante platefeil. Antagelig er ca. 2—300 eksemplarer gjennomgått. Samtlige platefeil består i rammebrudd og småskader.

Rundt hjørne nedre v. hjørne, nedre høyre hjørne og øvre høyre hjørne. Brudd hvor rammelinjene møtes i nedre venstre hjørne, og nedre høyre hjørne — hvor loddrett rammelinje treffer vanrette rammelinje — ytre rammelinje. Brudd over høyre hjørne-ornament.

Brudd utenfor venstre fire og utenfor høyre fire. Det siste er meget stort og tydelig og i første trykk mindre enn i annet trykk. Nedre høyre hjørnet er avkuttet, flere stadier.

Vannmerke. På merke nr. 1 og 10 har jeg påvist spor av hjørnevannmerket i 1. trykk — 2. trykk har som kjent papir uten arkrandvannmerke.

For øvrig finner man eksemplarer som er tagget for langt — opp til 1,5 mm lengre enn normalt, og for kort tagget — opp til 1,5 mm for kort — slik at perf. følger tett ved merkebilledet såvel ovenfor som nedentil.

Dårlig fargetilførsel eller slitasje i platen finner

man relativt lite av, men det kan påvises forskjellige hvite flekker nær sagt overalt på merkebilledets skraverte felter, såvel i 1. som 2. trykk.

Hverken farge, trykk eller papir er helt fullgode skillemidler. Man finner tynt papir også av Bentse Brugs leveranse — om enn ikke så tynt som Moestues. Har man tilstrekkelig sammenligningsmaterieell skulle atskilling av de to trykk ikke volde noen vansker likevel.

Ellers er ytre rammelinje meget ujevn på de fleste merker uten at dette kan betraktes som platefeil. Sannsynligvis dreier det seg her om ujevne klisjékanter såvel som fargetilførsel og rengjøring av trykkplatene. 4 skill 4 utmerker seg for øvrig med en særlig stor prosent av materiellet som er dårlig sentrert. Dette er jo noe som går igjen på hele utgaven, men på 4 skill 4 er det ubetinget en større prosent enn på de øvrige verdier. Best i så måte er 3 og 8 skill.

For øvrig finner man på 4 skill 4 som på øvrige verdier at merkeklisjeen er skjev. Det vil da si at ingen av de fire hjørnevinkler er 90 grader — om dette er p. g. a. dårlig fremstillet klisjeer eller p. g. a. fall og dårlig oppspenning vil jeg ikke påstå, men par/striper med skjeve merker ved siden av rettvinklede merker er ingen sjeldenheter.

8 skill 8 Nk. nr. 15a og 15b. Levert fra trykkeriet til Postkasseren 26. oktober 1867 Norges katalogen opererer med utsendelsesdatoen 6. jan. 1868.

Her har man igjen samme tilfellet som med 3 skill 3 at den tidligste trykte fargen, den blekrosa er oppført som b-nummer — det bør vel også her rettes slik at den *blekrosa* blir *a* og den *karminrosa* blir *b* for å bringe det hele i en logisk rekkefølge.

Trykk m. m. her er samme forhold som for de øvrige verdier i serien — trykkplatene viser etter hvert at det er dårlig rengjøring — og det var vel ikke annet enn man måtte vente når dette skjer for de øvrige verdier. Papiret fra Moestue viser også forskjell i tykkelse — fra meget tynt gjennomsiktig til tynt, men ugjennomsiktig.

Jeg har her gjennomgått i alt 94 stk. — derav 7 stk. blekrosa og 4 par av den karminrosa fargen. Der er ytterst få plateskader. Et merke har rundt øvre høyre hjørne — og et merke har brudd i ytre rammelinje over høyre ornament. Sentreringen er for denne verdi påfallende bedre enn for de andre, men også her finner man kortere og lengre eksemplarer. Et merke viser tegn som kan tyde på retusj av nedre indre rammelinje, men sannsynligheten taler vel for at dette skriver seg fra sviktende fargetilførsel.

Felles for samtlige verdier i utgaven er stort sett meget dårlig sentrering, svake og til dels

manglende tagger p. g. a. papirets kvalitet, og altså det faktum at trykkplatene har vært dårlig rengjort. For så vidt er Håndbokens bemerkning om at platefeil ikke noteres ikke så ut på jordet som man ved første gjennomlesning kunne tenke seg, men små platefeil er påvist for alle verdier i det materielle jeg har hatt anledning til å se, og det skulle være morsomt om andre ville gjennomgå sitt materielle etter noenlunde samme retningslinjer slik at man etter hvert kunne få en oppstilling over de hyppigst forekommende platefeil. Det kan jo være til glede og nytte for neste Håndbokkomité om ikke annet!

O.F.K.'s vårkonkurranse

I alt var det anmeldt 11 samlinger, og derav kunne 10 godkjennes, idet en samling var premiert i en internasjonal utstilling og følgelig ikke kunne delta i klubbkonkurransen. Antallet var noe mindre enn sist, men til gjengjeld var kvaliteten vesentlig bedre. Samlingene var så gode at de sikkert ville kunne hevde seg i internasjonale konkurranser. Juryen hadde gjerne sett at også en del nybegynnere hadde deltatt i konkurransen.

Montering og teksting var bedre enn for få år siden. Hyggelig var det også at ordinære merker var av god kvalitet.

Konkurransen ga følgende resultat:

Christian Berg: Forgylt plakett for sin Norges-samling.

Wiegand Hansen: Sølvplakett for sin studie-samling av posthornutgaven 1909—19.

F. C. Moldenhauer jr.: Bronseplakett for sin samling med norske skipsavstemplinger før 1900.

Sølvplakett for sin spesialsamling av utgavene 1856 og 1867 fra Norge.

Forgylt plakett for sin samling norske prefila-teliske stempler på brev.

Halfdan Helgesen: Sølvplakett for sin utvidede svenske katalogsamling.

Anders Evensen: Forgylt plakett for sin Danmarkssamling.

Wilhelm Alme: Diplom for sin samling av merker fra Papua og Malaystatene etter 1949.

Karl-Arne Berg: Sølvplakett for sin temasamling om malerkunstens utvikling.

Astri Nielsen: Forgylt plakett for sin temasamling om biler.

O.F.K. hadde stilt en ærespris til disposisjon for juryen for utdeling hvis en samling ble funnet verdig. Æresprisen tilfalt F. C. Moldenhauer jr. for hans samling og studier av Norsk Prefilateli.

Håndboken

Rettelser og tilføyelser til Del I

S. 35 og 36: «*Postverkets tidligere forklaring på disse stempler er nu forandret slik:* Postkonvensjonen mellom Sverige/Norge og Frankrike med Algerie og fransk Levant gjaldt i tiden 1855/75. — De to øverste tallrekker skal leses som 24 — 18 — 14 — 9 — 9 og 14 — 7 — 14 — 12 og angir *decimer* (1 decim = 10 centimer) som ble å betale i *porto* i fransk mynt for ubetalte eller utilstrekkelig betalte sendinger fra Sverige/Norge til Frankrike, Algerie og fransk Levant, — Omvendt fikk det franske postvesen fra oss stempler som vist i de to nederste tallrekker, og som jo er greie å lese. Tallene angir det beløp i *skilling* som på samme måte skulle oppkreves for feilaktig frankerte eller ufrankerte forsendelser fra Frankrike til Norge.»

S. 41: 10 øre — de forskjellige utgaver: Års-tallene over klisjeene skal forskyves mot venstre, slik at de passer med de respektive NK-nummere under klisjeene.

S. 42: Avsnitt 3: Plate III skal være plate II.

S. 58: Øverste klisjerekke: Nr. 21 skal være nr. 27.

S. 66: Avsnitt 2: Avstempling funnet med Næs i Romer(ike) 24/5-1860. — Nummerstempler: Nr. 372 er funnet.

S. 67: Datumstempler: Tilføyes Næs i Romer(ike).

S. 68: Uoffisielle stempler og annulleringer! Det viser seg nu at 8-kantet Christiania-stempel var offisielt stedstempel og at det kun eksisterer med full datum.

S. 68: Offisielle datumstempler: NORGE.

S. 75: Etter øverste avsnitt: Ett eksemplar av dette prøvetrykk i lillagrå farge skal være funnet med stempel «Risør 1857» (falsk?). I alt kjent av ubrukte prøvetrykk ca. 55 i gul, ca. 60 i lillagrå og ca. 100 i blå farge.

S. 77: Siste linje av 3. avsnitt: «fig. 1» skal være «fig. II».

S. 78: Diagrammet: Ifølge teksten ble enkelt felling benyttet for 2 og 3 skilling. Mellomstadiet i diagrammet kan da sløyfes.

S. 82: Øvre linje for A 1 skal lyde: «n del istedenfor «ø. del».

S. 88. B. 24 — siste linje skal lyde: «ø. del, og v. ben har fargeflekk nederst».

S. 90. C. 19 — 3. linje skal lyde: «av G i SKILLING».

S. 98. B. 8 — 2. linje skal lyde: «Perlen under R i Norge har fargeflekk.»

S. 111. A. 23 — siste linje skal lyde: (s. C. 14).

S. 114. B. 22. 3. linje skal lyde: Perlen inn for v. F er forenet med sirkellinjen....»

S. 120. D. 16. — 3. linje skal lyde: «kan likne en B».

S. 123: Tall på klisjeens ø. v. rand: 8 og 18 skal bytte plass.

S. 124: A. 25 øverste linje høyre spalte utgår.

S. 140: Platefeil type 2, punkt 4: «Fargestrek» istedenfor «svart strek».

S. 143: Siste setning under 2 skill: «Retusjer på 2 skill er ikke kjent» utgår, idet en retusj finnes på type 2 (beskrevet).

S. 149: Etter 4. linje ovenfra: Det kjennes også en uregelmessig typestilling av 4 skill plate I, nemlig en vertikal strip med typene (ovenfra): 4—1—4—1.

S. 210: I første avsnitt etter «nr. 6». «Blokk nr. 1 kan innpasses i numrene: 36—40» (skal være 36—39 eller 37—40) «og 46—50» (skal være 46—49 eller 47—50).

S. 212: Ø. og n. dobbelte klisjerekke skal bytte plass og helt omnummereres, — slik: — (Se illustrasjon neste side).

Etter avsnittet utføyes: Av 6 skilling kjennes også en 4-blokk h. marginal som sannsynlig kan

være nr. 29—30 og 39—40. Typene er $\frac{7}{3} \frac{7}{8}$.

og dette kan da bevise at typene med ? i 8-blokken på s. 209 er type 8, og at også denne blokk's plassering mot høyre marginal er korrekt! Dessuten kjennes et horisontalt par med t. 3—11, som kan være nr. 65—66.

Håndbokkomiteen.

«I offer British and Colonial stamps in exchange for any Scandinavian Local (Bypost) or Steamship Parcel (Ångbåts-post Færjpost) stamps.

G. Connell, Spanish Department,
The University, Nottingham, England.

Søker forbindelse med motivsamlerne FISK, BLOMSTER og KART for bytte, eventuelt kjøp.

Kristian Dreiem, Gullhaugt. 12, Harstad.

De har kanskje de frimerker med fuglemotiver jeg savner. Til gjengjeld kan jeg gi andre zoologimotiver i bytte, eller jeg kjøper Deres merker.

Arne Bergan, boks 9, Harstad.

Håndboken - rettelser

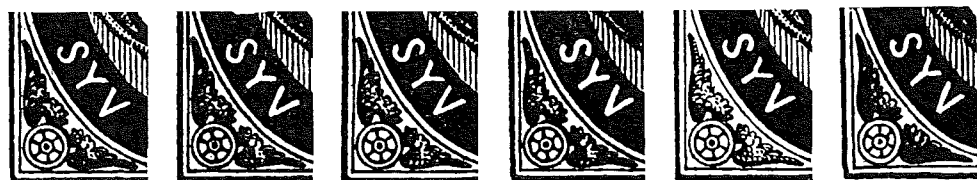
1 2 3 4 5

6 7 8 9 10

11 12 13 14 15 16

17 18 19 20 21 22

The Royal Philatelic Collection

Av Sir John Wilson, Bart., K. C. V. O.

Forsatt fra side 77 i nr. 4.

Man må også ta i betraktning det plassbehov en samling av imperiets merker i både ubrukt og brukt tilstand ville ha. Det ville mer enn fordoble det antall albums som i dag er i bruk. Dernest skulle man følge dagens tendens, hvor merkene fortrinnsvis samles på helbrev for å vise hele stemplet, kunne plassbehovet lettvis bli fire til fem ganger det normale antall album, og det ville selvsagt kreve mer enn en kurator. Beslutningen om å ignorere stemplene såvel som frimerker på helbrev var derfor en meget fornuftig beslutning.

Kongen viste meget stor interesse for de fremskritt på de forskjellige filatelistiske områder som ble gjort i hans liv som samler, og han var uhyre interessert i å rekonstruere helarkene når dette på noen måte var mulig. Han beundret særlig Leslie L. R. Hausburg, denne store mester i studiet av de litografiske overføringer. Det var takket være kongens egne studier og under-

søkelser at stenen som var brukt til 6 d Western Australia var funnet igjen, og studiet av de avtrykk som var tatt viste at denne var bygget opp fra en originalsten med 12 overføringer (transfers). Denne oppdagelse ledet til mange andre undersøkelser etter de samme retningslinjer. Når det gjelder imperiets merker konsentrerte Hausburg seg om India og de fåtallige litograferte utgaver og merker fra Queensland, Victoria of Western Australia. Kongen fulgte hans forskning meget nøye.

I USA studerte C. L. Pack også Victorias frimerker. Kongen utvekslet opplysninger og spørsmål med ham. Pack var meget stolt over å eie brev fra kongen i hans egen håndskrift, brev som diskuterte deres felles problemer. Pack sendte kongen fotografier av materiell i sin samling, og kongen svarte med å låne ham merker fra sine samlinger til undersøkelse.

Men kongen var ikke bare interessert i rekonstruksjonen av de litografiske utgaver. Han var fasinert av de forskjellige plateoppsetninger

brukt til overtrykksutgaver, og likeså av studiet av de stereotypi-fremstilte utgaver. Det rikholdige materiell i samlingene på alle land av slikt forskningsarbeide er det beste bevis for hans interesse for denne forskning, og kanskje det aller beste bevis er de uhyre vanskelige overtrykksutgaver fra Fiji-øyene. Rekonstruksjonen av disse krever ikke bare et meget skarpt øye for de små variasjoner i det typemateriell som var tilgjengelig på det lokale trykkeri, men også en sterk konsentrasjon for å oppdage de meget små platefeil som finnes i de stereotypi-framstilte merkene.

Kongen hadde også godt kjennskap til teknikken for graverte merker, og han fant dobbeltpregingene like lett som noen annen, men på merkene fra Storbritannia gjorde han aldri noe forsøk på rekonstruksjon, det overlot han til andre. Han forsøkte imidlertid å vise de forskjellige plater av 1 d svart og dessuten ha et representativt utvalg av de mest interessante varianter fra hver av platene.

Han var også meget interessert i retusjerte merker, og hans samling er i grunnen utrolig fullstendig når det gjelder slike varianter. Retusjerte merker har en særlig tiltrekning for de fleste alvorlige samlere. Retusjeringen av litografiske stener forekommer ofte, og er som regel meget klumpet utført. Å retusjere en stålplate er derimot en helt annen sak, for siden platen er herdet må den først gjøres myk før den kan retusjeres eller oppgraveres, og derpå herdes igjen. Det er uhyre vanskelig å utbedre med hånd og gravstikkel feil som er oppstått i den maskin-fremstilte bakgrunn på merket, og ennå vanskeligere å retusjere de ofte meget fine linjer i portrettet (her snakkes det utvilsomt om de tidlige engelske merker, red.). De mest interessante tilfeller av retusjering oppsto i New South Wales og New Zealand, hvor trykkplatene ble sent tilbake til England for større overhalinger og oppfriskinger. Dette var billigere enn å kassere platene og bestille nye.

Den kongelige frimerkesamlings vekst

En samling kan bygges opp på så mange forskjellige måter. Når en samler har bestemt seg for et land ligger det to veier åpne for ham — det ene er å kjøpe en eksisterende samling av dette landet intakt, og så bygge videre — det annet er å bygge samlingen opp fra ingenting. Den siste utvei er vanligvis den dyreste, idet man da betaler enkelt-pris for hvert eneste merke, nærsagt, men det har på den annen side den fordel at man kan velge ut hvert enkelt merke, slik at man oppnår høyeste grad av kvalitet og skjønnhet, og unngår mindrevverdige merker. I sin første tid som samler var kong Georg VI sterkt tiltalt av den siste fremgangsmåten, men så var det heller ikke på det tidspunkt så vanskelig å bygge opp en samling etter denne metode. Prisene lå meget lavt med det resultat at de større handlere kunne tillate seg å kjøpe store samlinger, stykke dem ut enkeltvis eller i deler, og likevel holde et rikholdig lager. Kongen hadde som regel første valg i alle store samlinger som kom i de handelnes hender, og en stor del av samlingen ble bygget på denne måten.

Dagens samlere har meget større vanskeligheter. Den betraktelige prisøkning tvinger flere og flere samlinger ut på auksjonsmarkedene hvor en hurtig omsetning er sikret. Handlerne er mindre villig til å kjøpe «upopulære» områder da deres kapital ved slike kjøp blir bundet uforholdsmessig lang tid før resultatet viser et overskudd. I de siste 10 år av kongens liv viser regnskapsboken oftere og oftere til merker kjøpt på auksjon, men på det tidspunkt hadde han en så veloppbygget samling at «bakdelene» ved slike kjøp ikke var særlig store. Det kjedeligste ved auksjonene er at en samler ofte bare har interesse av ett eller to merker i et objekt. Kjøper han så objektet er han nødt til å kvitte seg med det overflødige. Det spiller mindre rolle dersom kjøpeagenten kan gjøre bruk av det uønskede materiell, men i motsatt fall kan det bli nok så mye akkordering og ofte viste det seg at denne form for anskaffelse av merker var upraktisk når det gjaldt en samling som den kongelige.

I en tidligere periode hadde det vist seg at det fra tid til annen var mulig å kjøpe omfattende samlinger med rikholdig materiell en bloc. Tapling kjøpte for eksempel Image-samlingen i 1882 for £ 3000. Denne var så mye bedre enn alt han hadde i sin samling på det tidspunkt at han var inne på tanken om å selge sin egen. I 1890 kjøpte Tapling brødrene Caillebotte's samling for £ 5000. Det er ingen overdrivelse å påstå at disse to samlinger etter at de ble slått sammen utgjør kremen av den samling som i dag befinner seg på British Muséum. Ferrari skaffet seg også en meget vesentlig del av sine store samlinger ved et enkelt kjøp, nemlig da han i 1882 overtok Philbrick's samling for £ 8000.

Kongen kjøpte aldri en samling som omfattet mer enn en koloni eller dominion, og til å begynne med samlet han ikke i så stor stil at han kom i kontakt med slike «godtkjøp». Samlingen til hertugen av Sachsen-Coburg-Gotha som han fikk var ikke særlig betydningsfull, og de fleste sjeldenheter i den var fra land utenfor imperiet. Disse ble byttet bort da kongen til slutt bestemte seg for sitt endelige samle-område.

Hvis en ser bort fra de tidlige, fantastiske samlinger, kan det ikke nektes at fordelen ved kjøp av en intakt samling i sin alminnelighet ligger i spesial- eller studiesamlingene. Den tidligere eier har da vanligvis trået markedene gjennom en årrekke for å skaffe seg nettopp det materiell som var av betydning for hans studier, og benytter man ikke anledningen til å skaffe seg slikt materiell når det er tilgjengelig, er det senere nesten umulig å bygge opp en spesial- eller studie-samling. Hver gang kongen kjøpte slike samlinger var han meget klok og fornuftig, men det hendte i den første tiden at han ervervet seg noen katalogsamlinger som inneholdt materiell av en kvalitet som han aldri ville ha godtatt om han hadde kjøpt merkene enkeltvis.

En fortegnelse og beskrivelse av de samlinger som etterhvert ble innlemmet i den kongelige samling kan være av interesse.

Storbritannia: Agar-samlingen i 1914, Jarlen av Crawford's samling utkast og prøvetrykk i 1915, Jarlen av Crawfords samling telegrafmerker, Evan's samling av Mulready-konvolutter og karrikatur i 1917.

Det er ikke nå mulig å konstatere hvilket betydningsfullt materiell som kom fra Agar-samlingen, men de tre andre samlinger var så ut-

søkte at det senere ikke viste seg mulig å supplere dem i noen nevneverdig grad. Samlingen med utkast og prøvetrykk inneholder det store funn av Treasury (finansdept) utkast fra 1839, og har en mengde unikat. Tilsammen fyller de alene fire bind.

Australia-samveldet: *Purves-samlingen kjøpt i 1930.* Dette var den siste samling som ble kjøpt i sin helhet. Den er meget komplett og inneholder mye studiearbeide, som ventet, når man tenker på den fremrakende forsker som bygget den opp.

Bahamas: *En katalogsamling kjøpt omkring 1913.* Dette var den siste samling som ble kjøpt mens Tileard levde. Den opprinnelige eiers identitet er ikke kjent.

Barbados: *En spesialisert samling kjøpt i 1907 eller 1908.* Denne samling ble vist på The Philatelic Society's møte den 8. mars 1908. På møtet var prinsen av Wales til stede, og Tileard holdt et foredrag om samlingens merker. Fra møte-referatet kan man se at det var en imponerende samling. Referenten, Castle, bemerker i sin omtale «samlingen nådde helt opp til høyvannsmarket for spesialisert filateli og er utvilsomt den beste samling Barbados som noensinne er bygget opp.» Det kan ha vært Tomson-samlingen. Tomson samlet de vestindiske øyer, og fikk gullmedalje for Barbados på utstillingen i 1906. I 1907 solgte han de vestindiske øyer for £ 6800 136.000,— kr.).

Egypt: *En specialsamling kjøpt i 1915.* Før 1915 fantes det ikke et eneste merke fra Egypt i den kongelige samling, men da Egypt i dette året ble proklamert som britisk protektorat, bestemte kongen seg for å inkludere dem i sine samlinger. I England var etterspørselen størst for land som var katalogisert i Stanley Gibbons første del (den røde Gibbons) — og det ble følgelig betalt høyere priser for merker fra disse land — (dette forhold da sett i relasjon til katalogprisene, og i sammenlikning med de andre deler av Gibbons-katalogen. red.) Stanley Gibbons gjorde kjent at Egypt ville bli overført til del I av katalogen, og etterspørselen for Egypts merker øket med en gang. Gibbons hadde kjøpt Crawford-samlingen Egypt, og fylt på med annet materiell som firmaet var kommet over etterpå. Det var denne samlingen kongen kjøpte fra Gibbons. Den inneholdt en del utsøkt materiell i store blokker og helark, og er derfor montert i et album av særlig stort format.

Fiji: *Phillips-Hall samlingen, kjøpt mellom 1910 og 1913.* Den dannet grunnlaget for Phillips håndbok over Fiji's frimerker og inneholdt foruten de merker som Phillips hadde klart å skaffe til veie, også Hall's første samlinger av disse merker. Halls merker var byttet mot Zansibarmerker i sin tid. Det er ikke helt klart når kongen kjøpte denne samling, men den ble vist på Bernutstillingen i 1910 av Stanley Gibbons Ltd, og Tileard viste den på et møte i Royal Philatelic Society i 1913.

Griqualand West: *Yardley-samlingen kjøpt i 1916.* En førsteklases samling, høyt spesialisert, og med en mengde studiearbeider.

Helgoland: *En meget god samling kjøpt i 1916.* Her er det meget nøye skilt mellom originaler og trykk, de siste finnes alle i helark.

India: *Hausburg-samlingen kjøpt i 1916.* Datidens utvilsomt største samling India som hadde

dannet grunnlaget for Hausburgs verk om de indiske merker.

Nevis: *En samling med mange opplatinger antagelig kjøpt mellom 1909 og 1910.* Samlingen ble utstillet på Bern-utstillingen i 1910, og vist på et foreningsmøte i 1911.

New Brunswick og Nova Scotia: *Pack-samlingen kjøpt i 1912,* og vist på møter i the Royal Philatelic Society samme år.

New Republic: *En betydningsfull samling som ble kjøpt fra Bright i 1916.*

New South Wales: *Hausburg's samling prøvetrykk som ble kjøpt i 1917.*

Nyasaland: *Bacon-samlingen av «sjekk» merker kjøpt i 1914.* Samlingen var grunnlaget for Bacons artikler i Herts Philatelic Society's månedlige medlemsblad, mars og april 1912, og i The London Philatelist, august 1914. I den siste artikkel var det fire helsider med illustrasjoner av de mere betydningsfulle merker.

St. Helena: *En utmerket specialsamling, kjøpt i 1912 eller 1913.* Den opprinnelige eier har det vært umulig å identifisere.

Samoa: *Luff-samlingen av Samoa's Expressmerker, kjøpt 1915.* En høyt spesialisert samling med mange opplatinger.

South Australia: *En meget stor katalogsamling kjøpt mellom 1911 og 1913 —* det har ikke vært mulig å identifisere den opprinnelige eier.

Transvaal: *En samling kjøpt i 1915 —* heller ikke her har man klart å finne ut hvem den opprinnelige eier var.

Victoria: *Hausburg's samling kjøpt i 1917.* Denne ble kjøpt fra Hall, som overtok alle Hausburgs samlinger etter dennes død. Før han ga sitt bud for alle samlingene, hadde Hall truffet avtale om å la kongen få overta Victoria-forutsatt at Halls bud ble akseptert. Det kan være av interesse å minne om at Hausburgs samlinger skiftet eier til samme beløp som Philbrick-samlingen, eller Image og Caillebotte-samlingene til sammen (£ 8000).

Zansibar: *Daun-samlingen kjøpt i 1918.* Den største og mest utsøkte samling Zansibar som noensinne er bygget opp.

For å illustrere forskjellen i verdien mellom å absorbere en katalogsamling og en spesialisert studiesamling kan eksemplene fra Bahamas og Victoria-samlingene tjene som et godt eksempel.

(forts.)

Jeg betaler til topp-priser!

Jubiléum 1914, ubrukt: kr. 12,— pr. sett:

Nordkapp II, ubrukt: kr. 4,— pr. sett:

Nordkapp IV, ubrukt: kr. 5,— pr. sett:

Arvid Magnussen, Vattedal, Norge.

Ønsker å bytte gode U. S. A. og en rekke andre land med Norge — helst eldre merker. Korr. kun på engelsk:

Brian Bjorgo, 650 Washington Avenue,
Bremerton, Washington, U. S. A.

Bytteforbindelser søkes i U. S. A., Canada, New Zealand, Norden, Holland, Frankrike.

Mikal Steene, Møinichensgt. 13 C — Lillehammer.

Facit 1965

Det er litt av en rekord i svensk katalogutgivelse når Facit nå kommer 18. året på rad.

Tiltroen til Facit har vokset seg så grunnfast at vi kjenner vårt ansvar på en helt spesiell måte. Vi har alltid ønsket å leve opp til den tiltro som er vist FH og Facit, en tiltro som har gitt sitt klare uttrykk i salget av Facitkatalogen. Opplaget har øket år for år og når nå opp i sifrer i høyeste internasjonale klasse.

Når mai/juni-nummeret av Norsk Filatelistisk Tidsskrift går i trykken har forberedelsene til Facit 1965 vært i gang i flere måneder. Vi vet ikke hvor mye vi rekker å få med av det program som underhånden vokser frem fra våre medarbeidere fra inn- og utland, men følgende **nye avsnitt** burde vise hvordan Facit alltid er aktuell og kjent med det som rører seg i tiden:

Sverige: Lokalmärken (private) til 1926 med prisangivelse.

Island: APO-brev og lignende fra Verdenskrig II med prisangivelse. Dette er et virkelig pionerarbeid. Islandske helsaker med priser.

Finnland: Stempler på Finnlands ovalmerker og slangetaggede frimerker med prisangivelse. Også et pionerarbeide.

Dette alene gjør faktisk Facit vel verd å eie. Den orientering disse avsnitt gir er meget interessant og i høyeste grad verdifull.

Facit 1965 kommer til å gå inn i rekken av etterspurte kataloger, som vanligvis etter en tids forløp kun kan oppdrives antikvarisk til overpris.

Prisingen: Til tross for at denne ennå ikke er ferdig kan en bestemt tendens fastslås: det blir **store** og **meget store** prisforhøyelser. **Antallet** stigninger blir også **usedvanlig** stort. Grunnen er fremfor alt den sterkt økende interessen for frimerkesamling som den økende fritiden har ført med seg, den fortsatte pengeverdiforingelse og den økte interessen for nordiske frimerker på verdensmarkedet.

Mange kommer sikkert etterpåkloke til å si at de hadde ventet enkelte av de sjokkstigninger Facit kommer med, men det blir sikkert **store overraskelser** i visse fall.

Facit 1965 koster **inklusiv FH-nytt**, som blir bedre og bedre, N kr. 18,50.

Ingen samler har råd til å unnvære Facit.

Distribusjon: WENNERGREN & CAPPELEN A.S, Boks 738, OSLO.

TIL SALG HOS ALLE FRIMERKE-, BOK- OG PAPIRHANDLERE I HELE NORGE.

FRIMÄRKSHUSET AB

Tel. 1105 99, 114150 Mästersamuelsgatan 3, STOCKHOLM Postgiro 53301

Engrossalg: Mästersamuelsgatan 1, STOCKHOLM Tel. 21 16 60 Postgiro 50 53 01

VÅR 116. AUKSJON

hadde en samlet omsetning på

ca. kr. 2.750.000.—

Beretning med oppnådde priser sendes gratis
til alle interesserte.

Innlevering av objekter til vår

117. AUKSJON

vil vi nå gjerne ha så snart som mulig.

Gjennom våre auksjonskataloger når De alle samlere av betydning i hele verden, derfor kan vi også garantere Dem det best mulige resultat ved salg av Deres materiell.

Om ønskelig kan De få forskuddsutbetaling på Deres innleverte objekter.

EDGAR MOHRMANN & CO.

Hamburg 1 (Tyskland) Speersort 6

Telefoner: 32 64 28 og 33 67 28. Telegramadr.: EDMORO

Bankforbindelser: Commerzbank, Hamburg og Schweizerischer Bankverein, Zürich.

Det verdenskjente frimerkehus som er ledende på det europeiske kontinent.

Norwegenschiffpostsammler sucht Schiffspostempel, Handschriftliche Entwertungen, Schiffspostexpeditionen Küstenseepostlinien, Drei — und Vierring — Nummernstempel, Krone + Posthornstempel, Landungstempel, Sonderschiffspoststempel, auf Marken, Ganzsachen und Briefen. Gebe Deutschland oder kaufe.

Friedrich Steinmeyer, A. Reichweinstr. 61, 28 Bremen 20, Tyskland.

«Want to exchange novelties of Sweden, Norway, Finland — mint and cancelled — against German novelties. Base: nominal resp. Michel 64.
Klose, 1 Berlin 41, Wendlandzeile 12».

Interessert tysk frimerkesamler ønsker å komme i kontakt med norske samlere.

Direktør **Ernst-August Ruhstrat**, 3401. Holtensen/über Göttingen. Elliehäuserweg 18, V. Tyskland:

Junger Deutscher (BRD) Philatelist sucht Neuheiten-Tauschpartner auf Nominal — Basis ab 1962/63.

Utz P. Schinkels, 415 Krefeld/Germany, Arbeitsfrieden 19.

Bytteforbindelser søkes i Norden, Irland, Sveits.

Oskar Lund, Grønstadgt. 37, — Lillehammer.

Har De noe **Frankrike 1849—1900?** Bytter da gjerne f. eks. med Norge eller andre land.

F. C. Svendsen, Bergen:

Gratis tilsendes Dem kursur i vask af frimærker imod svarporto eller filatelistisk frankering. Skriv til

Kemipol Agency, Box 511, København N.

«**Prisliste** over norske og utenlandske frimærker sendes mot 75 øre i frimærker.

Tom Kallevig, Madserud Alle 33, Oslo.»

Send 100—300 billed- erindrings- og velgørenhedsmærker fra Norge.

Søger også kong Olav V, Helleristinger og Båtmannsknob værdier fra 1962 og til dato.

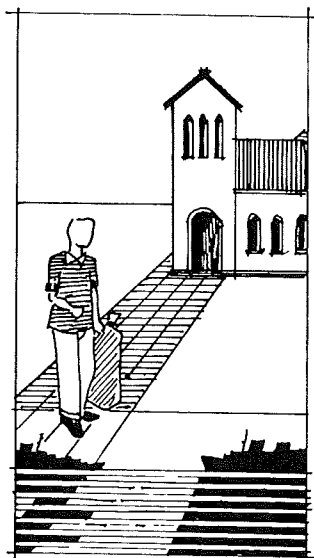
Modtag samme antal fra Danmark.

O. Søgaard Sørensen, Byfoged Frichsvej 7, Skagen — Danmark.

Førstedagskonvolutten.

Ny Spesialkonvolutt Sjømannsmisjon, 25 og 90 øre, 17. august 1964.

Bestilling innen 1. august 1964.

N.F.T.'s FDC-SERVICE, Boks 140, Bergen.

Postgiro nr. 707 63

Pris kr. 0,40 pr. stk. eller kr. 1.65 pr. komplett FDC til oppgitt adresse. Abonnement noteres for kommende utgaver.

Førstedagskonvolutt.

Europa-merket(ene) 14. september 1964 — idet vi går i trykken er verdi og antall ikke kjent. FCD vanlige priser.

Bestillinger innen 25. august.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag	kl. 12—15
Tirsdag	» 10—15
Torsdag	» 10—15
Fredag	» 10—15

Bli venn med Deres merker!

La dem sitte i

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

Juni 1964

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening
til salg i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 1.50 + porto 25 øre.

Tilsvaret til Reds „hale“ til min artikkel i NFT nr. 10/1963

Jeg hadde ikke tenkt å skrive noe tilsvaret til den noe overmotige — for ikke å si besynderlige — «hale» red. hadde forsynt min artikkel med, men en slik taushet ville sikkert ha blitt misforstått av de to reds. Deres måte å oppføre seg på viser til tydelighet at de har en viss sans for å misforstå. Både de og deres herre, herr Berntsen, har vanskeligheter med å lese innenfor for ikke å si: forstå det skrevne ord, ser det ut til —. Nå ble jeg jo i neste nummer av NFT beåret med flere siders stoff, og den del av min artikkel som red. Moldenhauer—Evensen hadde tatt seg den frihet å sløyfe pluss enda litt til, ble jo offentliggjort, så jeg skal ikke kommentere den del av «halen» som handlet om mitt «sinnsopprør» nærmere. Det er bare det å tilføye at den overordentlige villighet M.—E. viste med å offentliggjøre også mitt «følgebrev», burde være en mer normal foreteelse, og jeg tenker då på skriftvekslingen mellom byråsjef Tommelstad og de samme herrer samt uvilligheten til å offentliggjøre direktør Drombergs omtale av Håndboken i sin helhet. Hva om M.—E. hadde vært likeså villige til å fortelle herr Tommelstad og leserne om innholdet av det brev som angivelig skulle stamme fra en «utenlandsk venn» i forbindelse med denne nå så herostratisk berømte 25 blokken av 7 skilling p. h? Jeg tror de fleste ville ha satt større pris på å få lese det brevet enn mitt «følgebrev», og særlig når man her på disse kanter i alle fall, vet at den utenlandske venn var herr Berntsen. «Samlervennen Berntsen» som han ynder å kalle seg. Men M.—E. foretrekker heller å gå omkring den varme grøten i den grad at enhver jo må skjønne at her er det «ugler i mosen». Videre har refereren selv, herr Berntsen, som jo ellers lider av skrivekløe, holdt seg så beskjedent i bakgrunnen at man må lure på om han ikke lenger er pennefør. Riktignok fikk vi en liten orienterende epistel fra ham, smart plassert mellom skrivingen om denne blokken, at blokken hadde de og de typer osv., så helt sengeliggende var han altså ikke da forstår jeg.

Så har vi direktør Drombergs artikkel om Håndboken. Jeg fikk tilfeldigvis gjennpart av den, og har derfor full anledning til å kontrollere det som er tatt inn og det som er utelatt. Først og fremst er artikkelen delt i to og det på en slik måte at en leser ved første øyekast må oppfatte 1. del — tatt inn på lederplass — som skrevet av en av de to herrer i redaksjonen — hvem vil jo aldri noen kunne vite da de ynder å leke blindbukk eller «tittern på hjørnet» fortsatt, leker som vel de fleste var ferdige med i konfirmasjonsalderen. Men det er sikkert noe i det «å beholde sitt barnslige sinn til det siste.»

2. del av dir. Drombergs artikkel finner man så lenger inne i bladet og omskrevet slik det måtte passe for formålet. Og formålet var utvilsomt å hindre at det som var skrevet om «Frimerkekontakt» og dens red., herr A. Bye, ikke skulle komme leserne til kunnskap. Jeg siterer hva dir. Dromberg skriver: «I Norge finnes ingen essay bevarat, men en sammlare i U.S.A. fann för något år sedan ett förslagsmärke som av allt att döma är en essay av Nyman. Den livaktiga Horten Filatelistklubb och dess tidsskrift «Frimärke-Kontakt» med sin fenomenala redaktör A. Bye fick låna denne essay och lät göra ett eftertryck

i 300 exemplar.» Og må jeg så til slutt få spørre: Hvorfor disse forskjellige behandlinger av stoff som kommer inn? Dir. Drombergs artikkel har fått en behandling som ikke er oss verdig. Hvis artikkelen var for lang, kunne den ha blitt delt på 2 eller 3 nummer av tidsskriftet. Hva behandlingen av min artikkel angår, har jeg karakterisert denne som utslag av *maktbrynde*.

Å kommentere resten av halen er fort gjort. Red. M.—E. sier at de ikke vil blande seg opp i min og Berntsens kontrovers. Hva gjør de?

Jeg får også den lærdom at Berntsen aldri ser manuskriptene. Nei, skulle det være nødvendig? Artikkelen kommer vel de fleste ganger inn i bladet og da kan vel Berntsen stave seg gjennom det som står der? Sannelig et vanntett bevis på uskyld?

Det sies ellers «at alle artikler som står i Norsk Filatelistisk Tidsskrift er artikler til dette bladet og ikke manuskripter til Håndboken.» Red. M.—E. som jo må forutsettes å ha lest Håndboken fra perm til perm, han har jo anmeldt den — en anmeldelse som hans «samlervenn», Berntsen så stolt viser til — skulle jo således formodes å vite at på side 301 øverst, under litteraturfortegnelse, står: «Følgende kilder er benyttet ved utarbeidelsen av denne Håndbok»: Under oppramsingen står bl. a. Norsk Filatelistisk Tidsskrift 1942—1962. Jeg kan ellers friske litt på hukommelsen med å fortelle at skipsreder Walter Johannesens artikkel om skilling posthorn foruten dr. Gelleins artikkel om Returmerkene har stått i NFT — og en mengde andre. Jeg gir derfor ikke stort for M.—E.s anmeldelse av Håndboken heller. Det er for mange ting som — for å bruke Berntsens uttrykk — er gått anmelderen «hus forbi». Jeg tillater meg ellers også å tro at M.—E.s viten om Norge nr. 1 opp til nr. 48 er altfor dårlig til å kunne gi en objektiv anmeldelse av stoffet. Det kunne ellers være morsomt å høre hvordan anmeldelsen kom i stand. Var det på M.—E.s eget initiativ eller Berntsens? Om man således legger anmeldelsen av «fødselsdagsselskapet» eller den andre om innholdet i Håndboken til grunn, er dette helt uten betydning etter min mening. Ingen av delene er med på å styrke innholdet.

Jeg blir ellers beskyldt for sitatfusk. Jeg fristes da til å spørre om M.—E. har greie på hva sitat egentlig er for noe. Jeg har ikke sitert en eneste setning slik d.herrer utgir det for. At de selv setter setningene i gåsøyne og derved laver et sitat av det, for stå for deres egen regning. Jeg omtaler saken generelt og bruker ellers ord som er helt dekkende. Hva jeg har skrevet står for øvrig på samme side som «halen», så det er fort gjort å se at jeg ikke har sitert noe som helst. Men kanskje M.—E. kan svare meg på hva forskjellen er på det jeg skriver: «... se bare hva redaktøren sier om Håndboken i nr. 6 i sin leder.» Og hva M.—E. skriver (Berntsen rettere sagt): «... når man leser den redaksjonelle omtale av samme bok?» Jeg tror det skal bli vanskelig for noen og hver å finne den betydningsfulle forskjell d.herrer legger i saken. Til slutt må jeg da be om at ordet «sitatfusk» blir nyttet når det virkelig forekommer behov for det! Når nå saken om «sitatfusk» først er tatt opp, vil jeg henlede M.—E.s oppmerksomhet på de utallige skrivefeil som forekommer i den redaksjonelle gjengivelse

av dir. Drombergs artikkel, det lille som blir gjengitt i 1. del, side 201 i nr. 10/63. Hele denne redaksjonelle omtale av «Norge nr. 1» — fra De La Rue, vil jeg ellers tillate meg å kalle «sitat-fusk». Hvorfor gjengis ikke artikkelen slik dir. Dromberg har skrevet den og med hans navn tydelig angitt?

Jeg har til slutt aldri lagt meg opp i «ting som angår oss og bladet». Jeg tør derfor be M.—E. å opplyse leserne om når og hvilken måte jeg gjorde det.

Til aller sist vil jeg gi d'herrer M.—E. det meget gode råd: aldri å blande seg bort i hva de selv sier «kontroverser», så lenge de sitter som redaktører. Jeg har sagt det før og gjentar det, at en redaktør skal være upartisk. De bør også vite at et manuskript ikke er redaktørens, men tilhører vedkommende forfatter. Det skal derfor returneres senest så snart artikkelen er tatt inn i tidsskriftet. Jeg hadde lagt ved svarporto, kr. 1,90 som skulle dekke retur av manus samt 1. korrektur til korrekturlesing av meg. Det er nemlig vanlig praksis at redaktøren sender manus samt 1. korrektur når denne er ferdig, til forfatteren for korrekturlesing. Når han så har lest korrektur, sender han 1. korrekturen tilbake med påtegning om at artikkelen kan trykkes i den rettede (eventuelt) stand. Dermed slipper redaktøren også «å bli hengt» hvis noe galt skulle forekomme i det ferdige produkt. Til dato har jeg hverken fått mitt manuskript eller returportoet i retur. Jeg vil karakterisere dette som — om enn lite — så dog tyveri. Redaktør M.—E. sier at på Jessheim fins det «personligheter med en langt mer vel utviklet redaksjonell habitus for ikke å snakke om vel-formet penn og stringent tankegang...» Jeg er ikke kjent på Jessheim, men jeg vet så meget derfra at den avisen som ble utgitt derfra, Romerikes Blad, forlenget er flyttet til Lillestrøm, men det sies av kjente at redaktøren både var og er en meget «pennefør» mann. Selv bor jeg 5,5 km fra Jessheim så jeg vil ikke tilby meg å ettersøke saken nærmere. Men skriv til Romerikes Blad og spør om man ikke der har en mann som er like god som dere tilsammen!

At frimerkesamlere er rare mennesker har jeg nok hørt før, og etter det jeg har opplevd i det siste, må jeg gi red. M.—E. fullstendig rett. På seg selv kjenner jo naturligvis redaktørene de andre. Selv er jeg ikke frimerkesamler, d. v. s. jeg har fått det fastslått på et møte i Oslo Filatelist Klubb i anledning medvirkning i katalogkomiteen. Jeg kunne ikke sitte der sa herr Berntsen m. fl. da jeg var formann i Norsk Frimerkehandler Forening, altså en slik vennelig proffesjonist. Norgeskatalogen var en katalog som ikke måtte besudles av en «proff», den skulle være en katalog for amatører redigert av amatører. Det ble for øvrig senere sagt at hvis jeg oppga jobben som formann i NFHF, skulle jeg tas til nåde og få lov å være med i komiteen likevel. Da jeg ikke går på akkord med hverken meg selv eller andre, er jeg altså «proff», den dag i dag, og kan derfor ikke helt sette meg inn i frimerkesamlere som d'herrer redaktører og presidentens mentale tilstand. At det etter deres oppførsel å dømme må være noe galt fatt, følger jeg meg nesten fristet til å tro. Jeg må tilføye at jeg heller ikke er filatelist da jeg aldri har hatt noen ubr. 4-blokk samling av norske merker. At de to reds. får «sinte» brev fra denne og hin, forstår jeg godt når manuskriptene havner i papirkurven for en ba-

gatells skyld. At noen kan formaste seg til å be om at artikkelen skal tas inn i det og det nummer, er selvsagt en så grov fornærmelse mot de høye herrer at vedkommende bør belønnes med en slik behandling. Vedtatt!

Jeg ser at red. M.—E. virkelig har hatt under overveielse å slutte som redaktører, men at de visstnok — etter nærmere overveielse — dog likevel har bestemt seg for å bære «børen» videre. Jeg syns den første tanke var en god sådan. Man skal ellers aldri forandre en plan man har lagt heter det. Ellers vil jeg dog si at NFT har gjennomgått en rivende utvikling. Med sin nye frontside, sin sikkert 100 % effektive anti-smuss-fett farve samt fyldige personalgalleri, begynner det å gå noen og enhver i næringen. Jeg lurer imidlertid på hva *Norske Fotturisters Tidtrøyteprenteverk* kommer til å si om noen tid når man der i gården er blitt sånn passe forbannet over at man bruker deres forkortelser (NFT) og på toppen gjør bladet så til de grader likt med deres eget ved å bruke bilder av kjente personer både på front- og andre sider av bladet! Nei, fremtiden synes ikke lys med sinte brevskrivere og kanskje sinte lesere også, på toppen av det hele. Dertil dårlig økonomi! Det var en gang på tale å stoppe bladet for godt. Ingen dårlig idé.

Bjørn Melbye.

*

Det viser seg dessverre at vår nye frontside ikke har hatt den tilsktede «anti-smussfett farve» idet den øyensynlig har hatt en magisk tiltrekningskraft på herr Melbye.

Vi skal imidlertid love at fra neste nummer skal fargen bli tilsatt antistoffer slik at denne sugende kraft forsvinner.

Vi vil derfor foreslå herr Melbye å henlegge sin skrivevirksomhet til Norske Fotturisters Tidtrøyteprenteverk. Der vil hans elegante og spenslige pennføring, hans trippende og lette fantasi, hans taktfaste og mykt hoppende tankegang komme fullt til sin rett.

La oss derfor si med Morgenbladet: Takk for nu.

Red.

Ønsker kjøpe speiderleirstempler fra de nordiske land, endog flere av samme sort. Send anbud til socialchef Henry Runhag, box 99, Enköping, Sverige.

FÖRENTA NATIONER och FINLAND

Hälsningar från Cypern som postkort med fältpoststämpel av finska FN-bataillon samt 100 gram blandat finska kilovara, post- och brevklipp, minst 30 st. jubileumsmärken och flera storformatiga bildmärken. Sortrika vara av året 1943 — 1964. Allt tillsammans pris Nkr. 15:— portofritt.

Finland postförseglade kilovara 1960 eller 1961. Pris Nkr. 70:— portofritt.

Dito uppdelad i paket om 100 gram. Pris Nkr. 10:— portofritt.

Begär min försäljningslista över Norden och ander fri-märken, förstadagskuvert, alla slags stämplar, helsaker, Rek-märken, mynt osv.

ERKKI BORG, Arbetareg. 4, HELSINGFORS, Finland, postgiro, Finland 92 807

Fakta:

Kurven stiger **sterkt** for ikke å si **rett oppover**. (De vet hvordan **salgskurver** bruker se ut. Dette ville bli den bratteste De noensinne har sett). **Tyskland** øker sterkt. **USA** har i år kommet med 3 store ordres. Man kjøper til tross for importrestriksjonene i Syd-Amerika. **Island** viser et omsetningstall som i forhold til folkemengden er fullstendig utrolig (nå samles det riktignok mye frimerker i Island som bekjent). **Finnland** øker sterkt, **Danmark** likeså. Ja, slik lyder det fra våre forskjellige salgsområder, og i **Sverige** er tonen den samme. Første kvartalet **økte alene Frimærkshuset detaljomsetning med vel 70 %**.

Vi kan i virkeligheten ikke ønske det bedre enn det er.

Det er egentlig i grunnen kun ett aber. VISIR holder på å bli mangelvare.

Dette er videre fakta: Vi lager i vår nærmest helautomatiske fabrikk ett VISIR-blad hvert 7. sekund, **men vi selger raskere**. Vi har i praksis 6 måneders leveringstid. **Det er enorme bestillinger** som skal effektueres, og alene den omstendighet at vi vil forsøke å levere omgående her hjemme har hittil gjort det mulig for oss å klare den stadig økende etterspørselen som har oppstått.

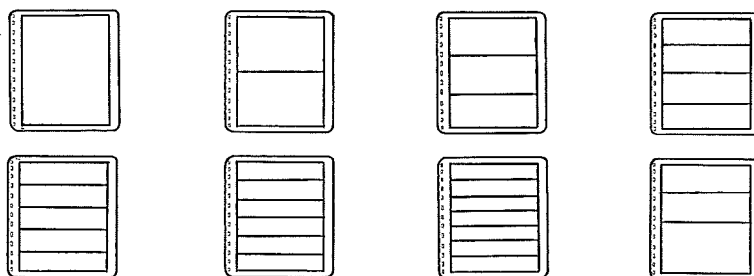
Så skal De ha VISIR, bestill for sikkerhets skyld i god tid.

Prøveblad i valgfri utførelse nkr. 3,10, portofritt. Åtte kombinasjoner på svart eller hvit kartong.

24 blad, sortering etter ønske i R 7-perm nkr. 90,—.

24 blad, sortering etter ønske i R 9-perm nkr. 105,—.

Slik ser bladene ut — slik er stripenes oppdeling.

For enkle merker i alle størrelser, par, striper, blokker, fimerkehefter, brevstykker og hele brev osv.

Den første **VISIR-boken** har en tid vært på markedet. Den inneholder 5 blad i formatet 171 x 118 mm og koster nkr. 8,—. **Verdens beste innstikksbok til en latterlig billig penge**. En nyhet som er eksportsolgt i omkring 30.000 eksemplarer hittil.

VISIR betyr kvalitet.

fra **WENNERGRÉN-CAPPELEN A/S, Oslo**, eller

FRIMÄRKSHUSET AB

Tel. 11 05 99, 11 41 50 Mästersamuelsgatan 3, STOCKHOLM Postgiro 53 301

Engrossalg: Mästersamuelsgatan 1, STOCKHOLM Tel. 21 16 60 Postgiro 39 03 01

Slesvigs frimerker

Jeg takker «Enfoldig» for svar i NFT nr. 4. Jeg tror at våre interesser er de samme: å gi våre lidelsessellere i samlemanien konsise opplysninger.

Dessverre kjenner jeg ikke postmester Rædus fremstilling av Slesvigs frimerker, men kanskje den «Enfoldig» kan gi meg og eventuelt andre interesserte opplysning om hvor disse er å finne. Jeg bøyer meg for at C.I.S. står for Commission Internationale Slesvig og kan i den forbindelse opplyse at jeg har i min besiddelse et brevark hvor den trykte tekst er: Slesvig, Commission Internationale, Flensburg. Hadde jeg ikke av domskap sverget til magisterens ord (in casu Michel), hadde jeg ikke uttrykt meg så bestemt. Men hvor har så disse store katalogforlag det fra at I'en i C.I.S. står for Interallie? — Det er nemlig ikke bare Michel, men også Zumstein og Yvert som doserer dette.

Med hensyn til restbeholdningene av samtlige frimerker for Slesvig (fremdeles Plebicit Slesvig) opplyser den nettopp utkomne Michel Tysklandspesialkatalog at disse ble brent i august 1920 (i Kollund). Er kanskje dette heller ikke korrekt?

Når det gjelder nettoopplaget, bruker ganske visst hverken Michel eller Müller denne benevnelse men «Verbrauchszahlen» men i min enfoldighet (unnskyld at det er flere som er enfoldige) har jeg gått ut fra at Kommissjonens tjenestemenn har hatt annet å bestille enn å telle over at det er **brukt** f. eks. 402 stk. 5 Pfg, 706 stk. 15 Pfg, 527 stk. 20 Pfg tjenestemerker. o. s. v. Hadde man enda innskrenket seg til å notere forsendelser med Mark-verdiene hvor «die Verbrauchszahlen» angivelig er henholdsvis 103, 46, 22 og 17 stykker, ville jeg lettere ha forstått uttrykket. Jeg har derfor vært så fri at jeg har oversatt Verbrauchszahl med nettoopplag, da dette etter mitt skjønn er ganske annerledes lett påviselig. Og hvor har Michel og Müller disse tallene fra? For de er dog vel neppe grepet ut av luften (f. eks. ut fra selskapsleken tenk på et tall o. s. v.)?

Det er meget mulig at det fremdeles ligger meget skjult bak disse utgavene fra Slesvig 1920. Og kan polemikken mellom «Enfoldig» og meg bidra til at noen finner lyst og trang til å utforske dette område filatelistisk, har den likevel ikke vært forgjeves. Og så overlater jeg til den som det måtte angå å være glupsk etter disse merker.

Med vennlig hilsen
Sven Chr. Francke.

ADVARSEL

Det advares mot forbindelse med firma WALTER KIRCHER, adr. Pastfach 325, Wolfenbüttel i Vest-Tyskland da det viser seg at dette firma ikke gjør opp for seg. Firmaet har tidligere avertert i Norsk Filatelistisk Tidsskrift.

*

Det advares mot forbindelse med firma KURT GRÜNBAUM, adr. Jugenheim/Bergstrasse, Tyskland da det viser seg at dette firma ikke gjør opp for seg. Firmaet har tidligere avertert i Norsk Filatelistisk Tidsskrift.

Norsk Filatelistforbund.

By- og bygdenytt.

BERGENS FILATELIST-KLUB

Møte den 21. april under ledelse av formannen, Ragnar Olsen; 28 medlemmer til stede. Formannen gjorde først kjent at sommermøtet skal holdes på Solstrand Turisthotell den 16. juni, kuvertpris kr. 25,—. Han opplyste ellers at styret hadde bestemt å arrangere en klubbkonkurranse (se egen melding på s. 99). Aftenens foredragsholder var Chr. Sveaass som fortalte om og demonstrerte sin samling merker fra Kirkestaten og Vatikanet.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

Møte nr. 373 13. april 22 medlemmer og 14 gjester var til stede.

Møtet ble ledet av formannen, Erling Lange-rud, som ønsket velkommen og uttalte, at da møtet var ment som et propagandamøte var han særlig glad for at så mange gjester hadde funnet veien til Central.

Formannen ga så en historisk oversikt over klubben fra stiftelsen i 1926 og frem til i dag. Han fortalte om hvordan møtene er lagt opp, om Budstikka, Tidsskriftet og byttesirkelen, om det gode samhold som alltid er i klubben. Ordet ble så gitt til overingeniør E. Corneliussen som fortalte om sin interesse for generalsamling. Han benyttet fortrykksalbum og sa at en ikke skulle være redd for de åpne huller som ble, da disse bare ansporet til mere aktivitet. Det er uoverkommelig å få tak i samtlige ca. 160.000 merker som finnes i dag. Frimerkehandler Breda Sørensen fortalte så om frimerker som verdipapirer. Han minnet om at menneskene trenger en hobby å slappe av med.

Dr. Kr. Reinsfelt var siste foredragsholder. Han snakket om montering og teksting og demonstrerte med lysbilder en del fra sin egen samling.

Møte nr. 374 11. mai hvor 23 medlemmer og 3 gjester var tilstede. Møtet ble ledet av formannen, Erling Langerud, som refererte innkommen post.

Det utspant seg en livlig diskusjon om opplysningen i Budstikka om at det var adgang til i løpet av måneden å få stemplet konvolutter på Eidsvoll med frimerkeserien fra 1914 sammen med jubileumsmerkene av i år. Budstikka mente det var en tvilsom fornøyelse å ødelegge ubrukte merker fra 1914 med antakelig verdiløse stempler. Likeså kritikk over at en frimerkehandler i Oslo

Vakkert
Særstempel
i bruk 16.-18. mai

i den anledning hadde tilbudt serien fra 1914 til en pris av kr. 30.—, mens Norgeskatalogen 1963 noterte den for kr. 6,50. De fleste som deltok i diskusjonen var enig i kritikken. Som nytt medlem ble opptatt Tor Stensland, Krokstadelva.

HÅLOGALAND FILATELISTKLUBB

holdt sitt møte nr. 84 i Harstad 20. mars. 10 medlemmer og to gjester, distriktslege Holan og bilsakkyndige Bøie var til stede. Aftenens hovedpost var et kåseri av formannen Arne Bergan, om Nederlands merker. Fargefilmen «Nederlandske miniatyrer» supplerte kåseriet på en utmerket måte, i det den med utgangspunkt i en del av landets frimerkeutgaver viste glimt fra landets næringsliv og historie. Kveldens gevinst, 10 lodder i vårt vårlotteri, ble delt og vinnerne ble V. Apold, Narvik, og Halgeir Normann, Harstad.

Møte nr. 85 på Borkenes 1. april under ledelse av formannen, Arne Bergan.

En sammenligning og vurdering av de tre kataloger, Norgeskatalogen, AFA og FACIT, var aftenens hovedpost, og formannen konkluderte sin utredning med å hevde at selv for de aller fleste Norges-samlere var FACIT å foretrekke. Han begrunnet dette slik: A) Priser: Norgeskatalogens priser var til dels urealistiske, jevnført med handlerpriser og auksjonspriser, mens AFA og særlig FACIT hadde en prissetting som var mer i samsvar med lov om tilbud og etterspørsel. B) Spesialisering: Det var bare naturlig at Norgeskatalogen var den mest spesialiserte av de tre, men FACIT var på dette område tilstrekkelig spesialisert for de aller fleste og bød dessuten på den fordel fremfor vår egen katalog at den behandlet varianten umiddelbart etter hovednummeret. — C) Merkenes rekkefølge kom selvsagt i alle kataloger i kronologisk tidsorden, men her utmerket FACIT seg igjen ved at den dessuten behandlet samtlige merker i en serie, uansett utgavedato, samlet. D) Motiv- og tekniske opplysninger: Norgeskatalogen igjen best, men også her ga FACIT tilstrekkelig informasjon for de fleste.

Møtet diskuterte så om Forbundet gjør nok for å hjelpe klubbene i deres arbeid, og man besluttet å sende en begrunnet henvendelse til Forbundet om saken.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 548 7. april under ledelse av formannen Johnny E. Pedersen. Det var 25 medlemmer til stede. Av post forelå det bl. a. innbydelse fra Grimstad Filatelistklubb om fellesmøte den 17. april. Tidsskriftene ble referert ved Erling Knudsen. Byttelederens hefter sirkulerte blant medlemmen til møtet sluttet ved 22-tiden.

MOSS FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 324 6. april til stede var 12 medlemmer og en gjest. Stark viste fram 2 norske forfalskninger som det var lyktes ham å komme over, kat. nr. 141 i ubrukt par og nr. 145 stemplet Bergen. Hovedposten på kveldens program var en diskusjon om emnet: «Spesialsamling, pro et contra». Grunnlaget for diskusjonen var en artikkel i et frimerketidsskrift, og formannen innledet med å trekke fram en del momenter hovedsakelig til forsvar for generalsamling. Det ble i debatten innledningsvis hevdet at utgangspunktet for diskusjonen var noe uheldig, siden en slik diskusjon lett kan komme til å arte seg som et munnhuggeri om et enten — eller. Diskusjonen

munnet ut i en vurdering av vårt Tidsskrift, som av mange betraktes som et gørr — kjedelig organ for spesialsamlere. Mot dette synet ble det hevdet at det er samlerens egen feil, siden de kritisk innstilte ikke sender inn artikler om de emner som interesserer dem. Redaksjonen tar gjerne imot slike artikler, og det er ikke dens feil når spesialsamlere som tar seg tid til å foreta et alvorligere studium innen sitt spesialfelt, ser ut til å være de eneste som avser tid til å skrive om resultatene av sine studier. Det ble foreslått å be redaksjonen av NFT å lage en fast spalte — gjerne på en eller et par sider — for juniorer eller begynnere, for på denne måten å bringe stoff som i høyere grad enn det nå er tilfellet, kan glede de mange yngre samlere.

Kveldens auksjon gikk meget tregt og brakte liten omsetning. Konkurransen ble vunnet av Stark.

Møte nr. 325 27. april under ledelse av formannen. 16 medlemmer var til stede. Fra vår danske vennskapsklubb forelå det innbydelse til å delta i en planlagt høstutstilling. Den sendte også et utvalg til vår klubb. Merlie fremla en katalog over de sjeldenheter som ble stjålet fra frimerkefirmaet Bridger & Kay i London for en tid siden. En belønning på 7500 pund er utlovt for oppsporing av tyvene. Overing. M. B. Landstad fortalte morsomt og interessant om en reise til Nord-Norge og en mengde fargelysbilder ga et levende inntrykk av forholdene. Etter kveldens konkurranse, som ble vunnet av et tremannslag av juniorer, var det utlodning.

OSLO FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 1542 6. april under ledelse av formannen Anders Evensen. Til stede var 101 medlemmer og 1 gjest. Aftenens hovedpost var en fremvisning av filmer fra Mexico ved Efrén Rebollo. Filmene var artistiske og ga et godt bilde av et eksotisk og deilig land. Rebollo, som er en utmerket forteller, kommenterte under fremvisningen.

Møte nr. 1543 20. april under ledelse av formannen Anders Evensen. Til stede var 79 medlemmer og 3 gjester. Det forelå 7 anmodninger om medlemsskap. Resultatet av vårkonkurransen forelå og ble meddelt av Per Gellein. En del ark fra samlingene var utstilt. Formannen takket juryen for utført arbeid og føyet til en appell om økt tilslutning til fremtidige konkurranser.

Under eventuelt ble det opplyst at sommermøtet vil finne sted 8. juni på Holmenkollen Restaurant.

Møte nr. 1544 4. mai under ledelse av formannen Anders Evensen. Til stede var 78 medlemmer. Som nye medlemmer ble opptatt: Francesco de Paoli, Bøler, Fridtjof Bjørn, Oslo, Kristian Finborud, Oslo, Ole T. Lømo, Jømna, Johan Kristian Teyler, Oslo., Hans Herman Horn, Oslo, Terje Solgaard Sørensen, Oslo.

I sitt kåseri «Om vin til mat» ledet Bjarne Grøntvedt på sin elegante og spirituelle måte oss inn i den edle kunst som omgang med alkohol kan være. Under eventuelt ble det opplyst at Hans Rode har forært 2 Michelkataloger til biblioteket og ellers at siste møte i vårsesongen blir 25. mai og siste auksjon 1. juni.

Redaksjonen avsluttet 25. mai.

FRIMERKER KØBES!

Vi søger til stadighed store velplejede samlinger fra ALLE lande.

Mindre samlinger, udvalgshefter, indstiksbøger etc. med godt indhold.

Fine enkeltmærker og sæt af god kvalitet. Handlerlagre, pakkesamstillinger (lagte eller ulagte), dubletpartier etc.

VI AFREGNER GODE PRISER OG ALLTID KONTANT.

Indsend hvad De ønsker at sælge pr. anbefalet post eller specifikation, og vort tilbud foreligger omgående.

FRIMÆRKEFORRETNINGEN

Bagerstræde 8, København V. Danmark

Månedssblad for Frimerkesamlere. 25 årgang.

POPULÆR FILATELI bringer komplett illustreret nyhetstjeneste over alle europeiske og oversjøske frimerker med angivelse av prisene på nyhetene.

POPULÆR FILATELI hadde i 1963 avbildninger av 2.672 (to tusen seks hundrede syttito) nye frimerketyper.

POPULÆR FILATELI bringer tillegg, prisrettelser og endringer til AFA-katalogene.

Prøvenummer gratis mot porto.

Årsabonnement danske kr. 12,00.

POPULÆR FILATELI

Brunnsgade 33, Aarhus

Postgiro København 17 935

Eksklusivt tilbud

Avdøde overlege Riddervolds Norges-samling i tre album, og Norges Bypost, Norge på brev, Norge i ark, div. dubletter, og ett album stempler (i alt åtte poster) skal selges.

Samlingen er bl. a. premiært på utstillinger i New York, Malmø og Helsinki. Primært selges hele samlingen under ett. Prisantydning: 70–100.000,— kroner.

Eventuelle henvendelser skjer til Riddervolds svigersønn, **pastor dr. Knut Enger, Storengvn. 49, Stabekk**, for avtale om besiktigelse av samlingen.

Godt utvalg

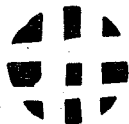
i norske og skandinaviske frimerker. Pakker fra alle land.

Albums — Kataloger — Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning,
Universitetsgaten 11 — Oslo —

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

**TIL MINE
STEMPEL
STUDIER**

ønsker jeg å kjøpe eldre finske merker, spesielt figur- og skipsstempler, løse, og gjerne på konvolutter og kort. Også for finske helsaker, lokal-, jernbane- og stempelmerker har jeg interesse.

E. A. HELLMANN - Iittala - Finland

Herr Per Harald Jensen,
Sportsvn. 2,
~~Lilleaker.~~

O. 3.

Adresseforandring meldes til

NFT's forretningsfører
Boks 875,
OSLO

BOKTRYKK
DYPTRYKK
OFFSETTRYKK
BOKBINDERI
KARTONASJEFABRIKK
KONVOLUTTFABRIKK
PAPIRFABRIKK
PAPIR OG KONTORSAKER
EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor

SKIPPERGAT. 38 – 40, OSLO

Sentralbord 42 68 70

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

PRIS KR. 2.—